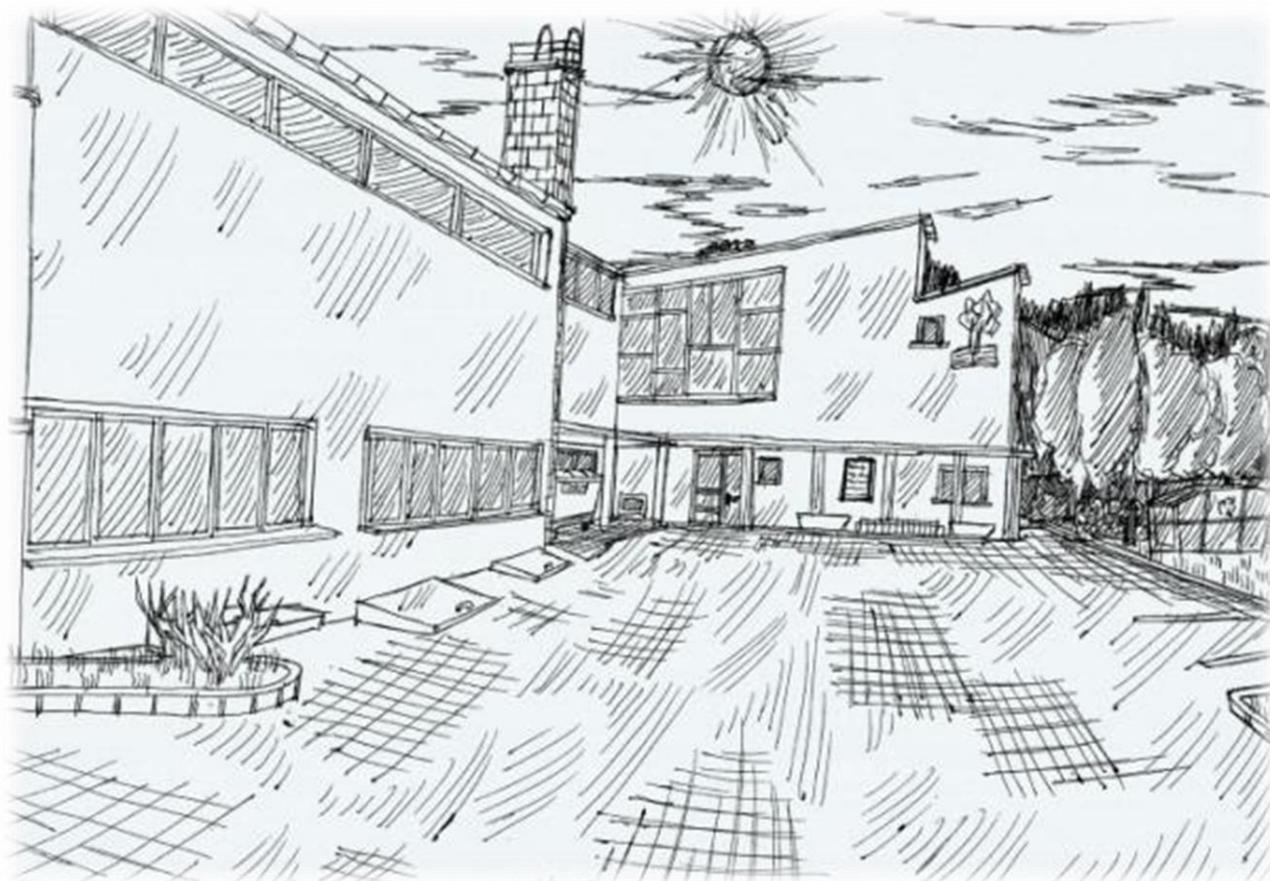

SAMORASTNIK

(NOVINARSKO GLASILO PREDMETNE STOPNJE)

Narisał: Jure Račnik, 9. razred

OŠ Prežihovega Voranca
Ravne na Koroškem
Junij 2015

Pri ŠOLSKEM NOVINARSTVU in LITERARNO-NOVINARSKEM KROŽKU smo od začetka šolskega leta pridno spremljali vse dejavnosti predmetne stopnje na šoli in to sproti obeleževali. Preberite in pogledjte, kaj smo delali, kje smo hodili, kaj smo videli in doživeli. Radi smo tudi fotografirali, občasno pa smo poskušali strani popestriti s poustvarjalnimi besedili. Upamo, da smo vam znali približati utrip našega šolskega in obšolskega dela ter življenja.

Vanja Benko, mentorica glasila

SEPTEMBRSKI DNEVI NAŠIH REALIZIRANIH DEJAVNOSTI

NARAVOSLOVNI DAN

V torek, 9. 9. 2014, smo učenci od 5. do 9. razreda prisostvovali predavanju o oživljanju, ki so ga nam predstavili člani Koronarnega društva Mežiške doline. Po končani teoretični predstavitvi smo osmo- in devetošolci na svoji lutki poskusil metodo oživljanja, da bi v primeru srčnega zastoja vedeli, kaj storiti. Delo nam je popestrila tudi glasba z ritmom oživljanja. Bilo je poučno in hkrati zanimivo. Upamo, da nam tega znanja v življenju ne bo potrebno dostikrat uporabiti.

Tisa Praprotnik in Tina Geč, 9. r.

14 dni pred svojim skoraj usodnim srčnim infarktom se je gospod Žagar udeležil predavanja Petra Kordeža, ki je predstavljal defibrilator in njegovo uporabo. Tudi moj dedek je z zanimanjem poslušal predstavitve. In hitro mu je novo znanje prišlo prav. Gospod Žagar se je s svojim psom odpravil na sprehod. Ko je prišel do kmetije, se je njegov pes stepel z domačim. Od napora ob reševanju svojega psa se je nenadoma zgrudil, dobil je srčni napad. Na srečo je mimo prišel moj dedek. Na tleh je zagledal

gospoda, za katerega je vedel, da ima probleme s srcem. Stekel je do gostišča Brigita in skušal sneti defibrilator, a je bilo varovalno steklo predebelo in ga kladivce ni moglo razbiti. Dva mimoidoča sta mu priskočila na pomoč. Dvignili so mizo in jo vrgli v zaščitno steklo, sneli defibrilator ter stekli pomagat. S svojim znanjem so rešili življenje sokrajanu.

Menim, da bi se morali vsi naučiti uporabljati to napravo, saj člani Koronarnega društva in Peter Kordež prostovoljno ter brezplačno skrbijo, da imamo že po vsej Koroški dostopne defibrilatorje, s katerimi lahko rešimo marsikatero življenje.

Matija Pandev, 8. r.

V torek prvo šolsko uro smo se učenci od 5. do 9. razreda zbrali v veliki telovadnici. Prišli so predavatelji Koroškega koronarnega društva. Predstavili so nam, kako pravilno ukrepati v primeru srčnega zastoja. Predstavili so nam tudi defibrilator (AED), ki jih imamo na Koroškem že okoli 70.

Izvedeli smo, da v Sloveniji zaradi srčnega zastoja na dan umre 5–6 ljudi. Veliko tveganje za srčni zastoj imajo srčni bolniki, ljudje, ki uživajo nedovoljene substance, pijejo energijske pijače (burn, red bull, monster ...), ljudje, ki vzamejo prevelik odmerek zdravil, majhni otroci, ki pojejo kakšen trd bonbon (pri tem pride do dihalne stiske). Poudarili so, da se moramo v takšnih primerih takoj odzvati in pomagati. Po končanem teoretičnem delu so osmo- in devetošolci imeli še praktični prikaz oživljanja na lutkah.

Napisala in fotografirala: Žiga Obretan in Rok Ažnoh

JESENSKI ŠPORTNI DAN, pohod po Voračevi poti

V sredo, 24. 9. 2014, smo učenci prišli v šolo športno oblečeni in obuti. Najprej smo imeli malico, potem pa smo se zbrali pred šolo ter skupaj z razredniki in s spremljevalci odšli vsak po svoji poti.

Sedmošolce je pot vodila do Prežihove rojstne hiše. Tam smo se ustavili, se okrepčali, malo poklepetali ter si nabrali moči za pot nazaj proti šoli, kamor smo prispeli okoli opoldneva.

Rok Ažnoh in Žiga Obretan, 7. r.

Fotografiral: Bor Čepin

Pot nas je vodila od šole mimo Prežihovine, Rimskega vrelca ter do hiše, kjer se je rodil Lovro Kuhar – Prežihov Voranc. Tudi za malico in počitek je bil čas.

Staš Satler, 7. r.

Osmošolci smo imeli pohod preko Šrotneka do Ivarčkega jezera. Ko smo prišli na cilj, smo se namestili in malicali. Nato pa se je zgodilo nekaj nepredvidljivega za vse. Skočil sem v jezero, kar sem v naprej načrtoval. Danes vem, da nisem ravnal prav. Česa podobnega ne bom nikoli več storil. Sledila je kazen, ki sem si jo zaslužil.

Matija Pandev, 8. r.

Devetošolci smo svoj sprehod opravili preko Navrškega vrha in Žerjavelj do Smučarske kočice pod Uršljo goro. Spustili smo se po asfaltirani poti proti Podkraju ter Ravnam.

Vsi smo uživali v naravi, na svežem zraku ter obilici smeha in zabave, saj je bil športni dan na sončen jesenski dan.

Aljaž Mesner, 9. r.

V petek, 18. 9. 2014, smo sedmošolci imeli predavanje o duševnih boleznih, prehranjevanju, anoreksiji, prenajedanju in drugih podobnih boleznih oz. težavah. Predavala nam je medicinska sestra Aleksandra Horvat. Za popestritev nam je pokazala dva poučna posnetka.

Sošolki sta imeli možnost predstaviti telefonski pogovor med najstnico, ki je imela probleme v družini in s prehranjevanjem, ter zdravnico.

Iz tega predavanja smo se vsi veliko naučili in izvedeli, kako pomembno je v našem življenju zdravo prehranjevanje.

Urška Hancman in Filip Dihpol, 7. r.

Fotografiral: Bor Čepin

V četrtek, 25. 9. 2014, se je na šolskem tekmovanju iz LOGIKE pomerilo 28 učencev (6.–9. razreda). V lanskem šolskem letu je zlato priznanje dosegla Tina Geč, ki je tudi letos najboljša med najboljšimi, saj je na šolskem tekmovanju dosegla vse točke. Upamo, da ji bo na državnem nivoju spet uspelo priti med najboljše logike.

Zapisala in fotografirala: Tisa Praprotnik, 9. r.

Svoj PROSTI ČAS mnogi zelo aktivno preživljajo.

ŠPORTNI VIKEND

PRVI SNEŽNI TRENING ZA SMUČARJE FUŽINARJA (sezona 2014/15)

PETEK, 19. 9. 2014

Vstali smo okoli pete ure, se oblekli in pozajtrkovali. Zbrali smo se ob 5:40 pri letnem bazenu. Z našim kombijem smo se peljali na Moeltal, kamor smo prispeli okoli osme ure, vzeli torbe, smučke in palice ter se odpravili do vlaka. Z njim smo se peljali 7 minut, potem pa prestopili na gondolo. Tam smo v posebnem prostoru odložili opremo in se na toplem in suhem pripravili. Nadeli smo si smuči in trening se je pričel. Previdno smo naredili prve zavoje, saj je že kar nekaj mesecev od zadnjega dneva na snegu. Cel dopoldan nas je obdajalo sonce, po 12. uri pa se je prikradla megla.

Trening smo zaključil okoli 13. ure in se v restavraciji spravili, najedli ter se vrnili v dolino. Domov smo prispeli okoli pete ure popoldan.

Rok Ažnoh

TESTIRANJE ZA ALPSKE SMUČARJE SLOVENIJE

SOBOTA, 20. 9. 2014

Vstali smo ob šestih, se spravili in s klubskim kombijem odpravili v Ljubljano, kamor smo prispeli ob 8:30. Testiranje je bilo za mlajše in starejše dečke in fisovce na univerzi za šport. V njej so zelo sodobne naprave. Izmerili so nam telo (višino, težo, 3D-telo, maščobo ...), reflekse, ravnotežje, deseteroskok, tapkanje z nogo, sprint 4 X 15 m, tek osmic, troskok, odziv, najvišjo hitrost, opravili smo psihološki test in tek na 400 metrov. Domov smo se vrnili okoli četrte ure popoldne.

Zapisal in fotografiral: Rok Ažnoh, 7. r.

Za poslastico še UTRINEK IZ KLOPI DEVETOŠOLCEV, ko smo brali egipčansko ljudsko pesem *Pesem nosačev žita*.

Sonce visoko na nebu je že,
vidi in čuti naše gorje.
Ko delamo od zore do mraka,
na naše gorje bega nam misel vsaka.

Lačna usta so povsod,
tako je iz roda v novi rod.
Kdaj, o kdaj bo drugače?
Kdaj bodo naše mize polne jedače?

Sonce že na nebu zahaja,
nova, mrzla noč v naših srcih vstaja.
Kdo ve, ali bomo videli novi dan?
Kdo ve, ali je naše trpljenje zaman?

Helena Potočnik

Snope in belo žito
nosimo v faraonovo korito.
Delamo in trpimo,
dokler v zavetju noči ne zaspimo.
Kdaj le tega konec bo,
kdaj pooblačilo se bo to sončno nebo?
Takrat lahko se spočili bomo,
če le prej ne pademo v komo.
Edina rešitev za nas je smrt,
da ne bomo več po zemlji rili kot krt.

Primož Volker

MOJE TRPLJENJE

Pozdravljeni, predragi, svobodni bralec!

Pišem v tale raztrgan dnevnik, ki ga je zavrgel moj gospodar. Danes so nas spet bičali. Njihove dolge roke so udarjale po vsem, kar je bilo živega. Razmišljam, kdaj bo prišla svoboda, kdaj bo prišlo odrešenje. Utrujeni in prepoteni nosimo žito čez izsušeno polje. Ni potoka, da bi si malo odžejali izsušena grla, ni sence, da bi malo posedeli. Najbolj me žalosti pogled čez polje, vidiš samo izsušena, sključena, izmučena telesa ostalih, ki se še borijo s poljem in z vročino. Morda, če pogledaš natančneje, opaziš še naše gospodarje, kako se mastijo s hrano. Pred sabo imajo polne mize dobrot, nam pa kot psom pustijo ostanek. Njihove hiše so velike palače, kjer imajo razkošno posteljo, pohištvo in sobe, ki imajo z zlatom oblečena ogledala. Mi navadni sužnji pa imamo komaj kaj strehe nad glavo. Postelja so nam listi, ki jih naberemo pod palmo, drugega pohištva nimamo. Iz gospodarjeve hiše se vedno slišita krohot in otroški smeh. Ko smo bili mi majhni otroci, ni bilo smeha, otroškega veselja in razigranosti. Poznali smo samo bolečino, ko so nas trgali iz starševskega oprijema.

Hočem sporočiti, da to, kar se dogaja, ni pravično. Dan za dnem kopljemo in pridelujemo veliko hrane. Namesto nas pa jo dobijo vsi drugi. Odreši nas lahko samo smrt, grda, bela, brezбриžna smrt. Se vidimo, prijatelj.

Blažius Jelenus

OKTOBRSKI DNEVI REALIZIRANIH DEJAVNOSTI

V nedeljo, 28. 9. 2014, smo bili z družino na srečanju, imenovanem KOPIJADA. Tako se imenuje zato, ker je to srečanje vseh KOPOV v naši širši družini. Vsako leto jo prireja drugi član in v drugem kraju. Vedno si ogledamo znamenitosti tega kraja.

Letos smo bili v Ljutomeru. Najprej smo si ogledali ljutomerski trg, nato cerkev, potem smo si šli ogledat konjski muzej in konje, imenovane ljutomerski kasači. Izvedela sem, da je ta konj potomec ameriškega kasača in da je vitkejši od drugih pasem. Glavo ima srednje veliko, plemenito in suho. Je zelo hiter. Pred 60 milijoni let je bil velik približno toliko kot lisica ali zajec in se je skozi leta razvijal. Danes zraste že do višine 165 cm. Na žalost nismo videli konjev, kako dirkajo.

Komaj čakam, da se naslednje leto spet srečamo in spoznam(o) nove znamenitosti naše Slovenije.

Urška Hancman, 7. r.

Naš prvi šolski ples v tem letu (7. 10.), ki smo ga organizirali devetošolci, je bil zelo uspešen. Hrana, pijača, srečelov, glasba ... vse je bilo, kot smo si želeli. Pri naslednjem plesu bomo »popravili« oz. izboljšali tisto, s čimer sami nismo bili najbolj zadovoljni. **Mislim(o), da smo dosegli vse svoje cilje, ki smo si jih zadali.** Potrudili se bomo, da nam bo na novoletnem še lepše.

Sašo Jamer

Fotografirala: Tina Geč

V sredo, 8. oktobra 2014, smo imeli tehniški dan (vsi, od 6. do 9. razreda).

Sedmošolci smo se zbrali pred ravnim bazenom ob 7.15. Ko smo vsi zasedli svoj sedež v avtobusu, nam je učiteljica razdelila delovne liste, ki smo jih morali sproti reševati, nato pa **smo se odpeljali proti Črni na Koroškem, kjer smo si ogledali etnološko zbirko** ter videli in slišali veliko zanimivih in poučnih stvari o zgodovini kraja na koncu Mežiške doline. Zelo zanimiv se mi je zdel (tudi ostalim) **muzej olimpijcev**, saj je v njem razstavljenih veliko stvari naše najboljše smučarke Tine Maze.

Odpeljali smo se proti Mežici. Najprej smo pomalicali, nato nas je čakal **ogled zaprtega rudnika svinca in cinka**. Ko smo prišli v stavbo ob rudniku, smo si nadeli plašče in čelade, nekateri so dobili tudi svetilke. Ko smo bili pripravljeni, nas je vodnik odpeljal do vagonov, katere so rudarji uporabljali že v starih časih. V vagonih je bilo temno, saj ko smo se peljali po rovu, so morala biti vrata zaprta, zato je moral imeti vsaj eden v vagončku lučko. Po rovu smo se vozili 15 minut.

V rudniku smo izvedeli veliko zanimivih stvari o delu rudarjev nekoč. Ko smo se vrnili na svetlo, smo se lahko igrali v labirintu in na manjši plezalni steni pred rudnikom. Nato smo se počasi odpravili na avtobus in domov.

Ta ekskurzija se mi je zdela zelo zanimiva, poučna in zabavna.

Urška Hancman

Fotografiral: Žiga Obretan

Zjutraj smo se zbrali pred letnim bazenom Ravne ob 7.45. Najprej smo se odpravili v center Črne na Koroškem. Tam se nahaja etnološka zbirka z eksponati iz 19. in 20. stoletja. Kustos nam je pokazal in povedal, kako so nekoč živeli ljudje v Črni. Nato smo se odpravili v (muzejski) rudnik svinca in cinka v Mežico. S pravim vlakom, ki so ga nekoč uporabljali rudarji, smo se odpeljali v notranjost. Po Glančnikovem rovu smo se vozili 15 minut. Izstopili smo na postaji Moring. Nato nam je vodič razkazal rudnik in stroje, ki so razstavljeni v notranjosti. Bilo je zelo zanimivo.

Bor Čepin

8. 10. 2014 smo se **8. razredi** odpravili na **tehniški dan na Gorenjsko**. Peljali smo se preko Ljubljane **do Zgoše**, kjer so nam prikazali tiskanje in izdelavo papirja nekoč. Naša pot se je nadaljevala **na Vrbo**, v Prešernovo rojstno hišo, kjer nam je vodič na šaljiv način predstavil, kako so živeli včasih na Gorenjskem (posebej Prešernova družina). Nato smo bili še **v Kropi**, kjer smo si ogledali kovaški muzej in različne vrste žeblicev, dolge od 3 do 80 cm. Nazadnje smo se ustavili **na Bledu** ter se posladkali z edinstveno blejsko kremno rezino. Doživeli smo res enkratni dan.

Matija Pandev

V sredo, 8. 10. 2014, **smo si učenci 9. razreda odšli v Maribor ogledat HIŠO EKSPERIMENTOV in POKRAJINSKI ARHIV**. Bili smo zelo navdušeni, ko smo zagledali dvonadstropni avtobus, s katerim smo se po Dravski dolini odpeljali v štajersko prestolnico kulture.

Po malici smo se razdelili v dve skupini: eni so šli v HIŠO EKSPERIMENTOV, drugi v ARHIV.

V HIŠI EKSPERIMENTOV smo opravili nekaj poskusov na temo elektrike. Ogledali smo si tudi sobo Nikole Tesle. Kasneje smo lahko še sami preizkusili izume in poskuse, kar je bilo za vse nas zabavno in poučno.

Po pogovoru s sovrstniki lahko povem, da nismo bili najbolj navdušeni nad samim ogledom, saj ni bilo tako zanimivo, kot smo pričakovali. Rada bi videla še podobno ustanovo v Ljubljani, da bi lahko primerjala, katera je boljša.

Tisa Praprotnik

V Pokrajinskem arhivu v Mariboru, ki pokriva celo Mežiško dolino, so nas sprejeli v glavni dvorani, kjer so bili razstavljeni dragoceni zapisi iz različnih stoletij. Pripravili so nam kratko uvodno predstavitev utrinkov njihovega vsakdanjega dela.

Po predavanju smo se razdelili v skupine. Poskusili smo delati z mikrofilmom, v restavratorski delavnici so nam pokazali postopek ohranjanja razpadajočih knjig, nekateri so se učili lepopisa – kaligrafije, drugi spet, kako arhivirati stare zapise, listine, dokumente. Po delu v delavnicah smo se zbrali in ostalim predstavili, kaj smo počeli.

Tina Geč

V petek, 10. 10. 2014, smo imeli **devetošolci naravoslovni dan**. **Z namenom, da nam predstavijo učne programe svoje šole ter nam s tem pomagajo pri izbiri, kam po končani osnovni šoli, so nas obiskali učitelji in učenci iz različnih srednjih šol**. Potrudili so se in nam podrobno predstavili svoje šole ter potrpežljivo odgovarjali na vsa naša vprašanja. Po vsem slišanjem bo sedaj izbira za marsikoga mnogo lažja.

Žan Adam

V ponedeljek, 13. 10. 2014, smo **sedmošolci imeli prvi naravoslovni dan na temo SNOVI**. Razdelili smo se v 4 skupine (2 skupini 7. a in 2 skupini 7. b). Pri učiteljici Karolini Kumprej Pečečnik smo ugotavljali trdoto vode, pri učiteljici Veri Vušnik smo čiste snovi ločili od zmesi, pri učitelju Branku Merkaču smo spoznavali laboratorijski pribor, pri učiteljici Alijani Tertinek pa smo spoznali in narisali znake za nevarne snovi. Pri dveh učiteljicah smo bili tudi ocenjeni.

Rok Ažnoh in Žiga Obretan

Učenci od 6. do 8. razreda smo si v Kulturnem centru Ravne imeli možnost ogledati **angleški muzikal**, ki so ga pod mentorstvom učiteljice angleščine pripravili naši vrstniki iz **prevaljske osnovne šole**. V muzikalu so peli, plesali, govorili, se prerekali ... Pozorno smo ga spremljali in bil nam je všeč. Smeha in zabave ni manjkalo. Čestitamo jim za dobro predstavo.

Anže Bračko in Aljaž Ranc, 8. r.

AKCIJE ŠOLSKE SKUPNOSTI NA NAŠI ŠOLI

Pričeli smo z jesensko **AKCIJO ZBIRANJA ODPADNEGA PAPIRJA**, v kateri sodelujejo **vse oddelčne skupnosti** razredne in predmetne stopnje naše šole. **Potrudili se bomo zbrati čim več papirja**, zbrani denar pa bomo namenili **ŠOLSKEMU SKLADU**. **Vse** učence, starše in krajanе **prosimo, da sodelujejo v akciji**.

Zbirajmo odpadni papir.

Učenci sami ali starši ga prinesemo ali pripeljemo v šolski kontejner.

Pomagajmo starejšim krajanom, sosedom in znancem, da se znebijo odvečnega odpadnega papirja.

O svoji aktivnosti poročajmo razredničarkam/razrednikom.

V kontejner odlagajmo le papir **brez plastičnih vrečk**.

Organizirajmo se, da bomo uspešni in opravili bomo koristno delo.

»NAJ IGRAČA DOBI NOVO VREDNOST!«

Prosimo vas, da nam odstopite igrače, družabne igrice, sestavljenke in igrice, ki jih ne potrebujete več. Vse bomo uredili in omogočili otrokom v oddelkih podaljšanega bivanja sproščeno in ustvarjalno preživljanje prostega časa.

»POIŠČI, PODARI, RAZVESELI!«

Na šoli poteka tudi akcija zbiranja zamaškov za dečka Lovra, rojenega v 31. tednu, ki je ob rojstvu utrpel okužbo s sepso in dihalno stisko. To je privedlo do krvavitev. Je borec, ki vsak dan razveseljuje z glasnimi nasmehi, a posledice sepse ga ovirajo pri gibanju. Z akcijo zbiranja zamaškov mu bomo omogočili dodatne fizioterapije in boljšo možnost gibanja v prihodnosti. Za vse ostale informacije o zdravstvenem stanju Lovra se lahko obrnete na Lovrovega očeta Aleša Mravljaka (041 813 915) ali Tamaro Šumer (031 239 789).

Vsem se za sodelovanje najlepše zahvaljujemo.

Šolska skupnost OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem

Ob poeziji, vezani na tematiko življenja, so pisali osmošolci.

Življenje je lepo,
igrivo in doživeto.
Ves čas se z nami igra
in nas odrešuje zla.
Vedno na preži sedi
in lepe trenutke lovi.
Shrani jih v veliko vrečo
in nam pomaga s srečo.
Življenje nas ima rado
in nikoli ni slabo.
Vsakdo zaključi svoje življenje,
a o njem ima prej svoje mnenje.

Matija Pandev

Vsako življenje ima začetek in vsak začetek ima svoj konec, saj nič ni stalno, vedno se nekaj spreminja. Življenje je vedno pisano, nikoli ni takšno kot kakšna črno-bela fotografija. Moraš se veseliti svojega življenja in ga do zadnjega dne uživati v vsej njegovi polnosti. Vseeno s kom, le da je pozitivno usmerjeno.

Tanja Vukolić

Vsak dan znova spet in spet življenje teče okoli tvojih let.
Vsako življenje je dar,
ki s srečo in prijatelji je obdan.
S prijatelji najdeš prav posebne misli,
ki nahajajo se tam, kjer prav posebne so pesmi.

Neli Rajh

Življenje je lepo,
če ga imaš rad.
Življenje je ena sama možnost,
zato izkoristi jo.
Življenje je lahko dolgo ali kratko,
za nekatere veselo, za druge žalostno.
Življenje je dolga zgodba,
ki se enkrat konča,
zato je dragoceno
in budno pazi nanj,
da te ne izda.

Življenje je izziv, prebij se skozi njega
in vesel boš za zmeraj kot jackpot včeraj.

Žiga Večko

Življenje je lepo,
zato se ga ne smemo bati,
če pa se ga bojimo,
tega ne govorimo.

Velikokrat te kdo užali,
a zato ne bomo ležali
in potem nasmehni se,
pojdi naprej, hehehe.

Jutri je že nov dan,
z rožicami postlan,
življenje naše je sreča
kot sladkarij polna vreča.

Dario Josipović

Beda se prikrade v hišo,
tam zagleda tisoč otrok,
ki so potrebni dobrih rok,
krompirja si zelo želijo,
a ga na žalost ne dobijo.
Beda jim ga ne da,
zdaj je žalostna vas vsa.

Aljaž Ranc in Anže Bračko

Topla hiša sredi noči,
sivka Beda že hiti.
V hišo hoče sivka Beda,
kajti toplota jo preveč bega.
Otroci k njej priletijo
in se ji na glas smeji.

Tilen Javornik

Stara sivka Beda se v hišo prikrade,
potem se spotakne in pade.
Lačni otroci se smeji,
ko jih opazi, zbežijo.

Pia Stočko

Življenje je knjiga pesmi nešteti,
pisanih sanj, rek pretečenih.
Če si želiš, če podeliš,
življenje je lepo, ni le spomin.
Nade in sanje, solze in smeh,
življenje mi kaže pot do srca.

Klara Kovačič

O življenju ne razmišljam pogosto, ker me trenutno ne skrbi. Življenje je polno dolžnosti, verjetno zato, ker sem še mlad. Včasih se mi zdi, da imam samo stvari, ki jih moram narediti, in ne stvari, ki si jih želim. Medtem ko odraščam in spoznavam različne stvari, se vsak dan naučim nekaj novega. Zavedam sem, da imam veliko srečo. Nimam veliko možnosti za potovanje, vendar upam, da ko bom starejši, da mi bo to uspelo, saj že preveč poznam domači kraj in bi bilo dobro odkriti in spoznati svet. Hočem se zabavati in uspeli.

Hvaležen sem za to, kar imam. Imam streho nad glavo, hrano, vodo, to, česar nekateri otroci nimajo. Včasih mi je težko, ker ne dobim, kar si želim ali kar potrebujem. Včasih me tudi skrbi, da bom imel slabo prihodnost, da se ne bom zabaval in da bom izgubil, kar imam zdaj. Težke trenutke premagam tako, da se s kom pogovorim, se spodbujam in si mislim, da imam dobro življenje, saj mi nič ne manjka. Življenje je lepo, včasih tudi grdo, ampak grem naprej in premagam težke trenutke v življenju, ker jih moram.

V življenju so mi najpomembnejša družina, prijatelji, šport, narava, da se dobro počutim. Rad se ukvarjam s športom, sem v naravi in igram igrice, ker se ob tem zabavam in se vedno kaj novega naučim. Hočem iti po poti profesionalnega igranja igrice, ker se mi zdi to zabavno, svet pa je tudi vedno bolj tehnološko razvit, zato potrebuje več profesionalnih ljudi, ki se ukvarjajo z računalništvom. Ko bom starejši, si želim, da bi uspel kot programer in da bom lahko na potovanjih odkrival nove svetove. V življenju je pač tako, da ne moreš imeti ali doseči vsega, kar hočeš ali želiš. Moraš se znati sprijazniti tudi z neuspehi.

Januš R. Pokržnik

NOVEMBRSKI IN DECEMBRSKI DNEVI REALIZIRANIH DEJAVNOSTI

15. 11. 2014 je bila v muzejskih prostorih **restavratorska delavnica**. Nekaj učencev z učiteljico Petrovič nas je spoznalo, kakšne so bile včasih posode in kako jih danes strokovnjaki sestavljajo iz črepinj, če se razbijejo. Pomagali smo si z lepilom, ki ga je kustosinja sama izdelala. Lepilo smo počasi namazali s pomočjo tanke dolge paličice po robu, kjer je bila posoda strta, ga stisnili ob drugi rob črepinje ter ga držali kakšno minuto, da je prijelo. Kadar arheologi najdejo take črepinje, želijo odkriti, čemu so bile posode namenjene, kaj so z njimi počeli, kako so jih izdelovali ... Na njih dostikrat najdejo tudi sledi ostankov hrane. Delo v delavnici nam je bilo všeč. Imeli smo se lepo in spet smo se nekaj novega naučili. Priporočam, da se sami udeležite kakšne podobne delavnice in tako spoznate zanimiv poklic.

Filip Dihpol, 7. r.

27. 11. 2014 **smo sedmošolci imeli KULTURNI DAN**, ki ga organizira naša knjižničarka v sodelovanju s Koroško osrednjo knjižnico dr. Franca Sušnika na Ravnah. Kot običajno smo prišli v šolo. Po nas je v učilnico prišla knjižničarka in skupaj smo odšli v šolsko knjižnico, kjer smo izvedeli, kako bo potekal naš delovni dan. V računalniški učilnici smo si pogledali film o Slavku Preglu, sledila je malica, nato odhod v KOKR, kjer smo se razdelili v tri skupine.

Kot prvo smo si pogledali del knjižnice za cicibane in pionirje. Tam smo bili 30 minut in odšli v stari del. Ogledali smo si spominsko sobo Leopolda Suhodolčana, Kuharjevo dvorano, Kotnikovo zapuščino, izjemne izdaje knjig (od največje do najmanjše), Prežihov kotichek ... Po 30 minutah smo se skupine spet zamenjale. Odšli smo do računalnikov in spoznali program COBISS (delovanje sistema UDK, po katerem so razvrščene knjige po vsem svetu). Ogledali smo si tudi stripoteko.

Kulturni dan pod naslovom *Rastem s knjigo* smo zaključili okoli poldneva, ko smo odšli proti domu bogatejši z znanjem in vtisi, vsakdo pa je dobil v dar knjigo Slavka Pregla *Odprava zelenega zmaja*, ki jo bomo z veseljem prebrali.

Rok Ažnoh in Žiga Obretan

Fotografiral: Bor Čepin

TEKMOVANJE IZ ROBOTIKE IN PROGRAMIRANJA

LEGObum je tekmovanje, v katerem se ekipa do 5 članov čim bolje izkaže v programiranju in sestavljanju robotkov, ki morajo slediti črti in premagati ovire brez pomoči. Kdor pride na cilj v najkrajšem možnem času, je zmagovalec. Pravila so preprosta:

1. Napišeš računalniški program, s katerim bo robotek s pomočjo senzorja lahko sledil črti.
2. Uporabljati moraš isto znamko robota in ta je sicer LEGO mindstorms.
3. Robotek mora le s pomočjo napisanega programa s senzorjem slediti črti ter čim hitreje priti na cilj.

Tekmujejo lahko učenci od 7. do 9. razreda. Ampak na državno tekmovanje se lahko uvrstijo le učenci od 8. razreda dalje.

Grega Potočnik, 7. r.

22. 11. 2014 je v Velenju potekalo državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni. Pravico do udeležbe so imeli učenci, ki so na šolski ravni dosegli prva tri mesta. Pod mentorstvom učiteljice Karoline Kumprej Pečečnik smo se intenzivno pripravljali dober mesec dni. Naj dodam, da je za popestritev v pozdravnem delu tekmovanja poskrbela skupina *Rhythem Factorjy*, ki smo jo spoznali v letošnjem šovu *Slovenija ima talent*. Končni rezultat so bila usvojena bronasta priznanja, kar je lep rezultat.

Žan Adam

Za letošnje tekmovanje iz sladkorne bolezni se nisem posebej pripravil. Poslušal sem pri urah, ko smo se dobili z učiteljico. Doma sem vso literaturo le natančno prebral, s sošolcem pa sva svoje znanje potem preizkušala na avtobusu, ko sva skupaj sedela. Poleg Elizabete in Žana sem se tudi sam uvrstil na državno tekmovanje, ki je letos potekalo v Velenju. Zelo sem vesel, da mi je uspelo priti tako daleč, saj mi je prejšnja leta spodletelo. Upam na čim boljši uspeh.

Primož Volker, 9. r.

V soboto, 22. 11. 2014, se je ob 20.14 pred KOKR pričela prireditev z naslovom *Rajski božič*. Zapela nam je Maja Založnik, spremljal jo je otroški pevski zbor OŠ Koroški jeklarji, na saksofon pa je zaigral naš devetošolec Marko Petek. V prostorih gradu smo bili nato priča spektaklu božičnih aranžmajev, ki jih je pripravil Andrej Rus. Vsi smo lahko nazdravili s penino ali sokom, dosti pa jih je tudi kupilo aranžma, s katerim so si polepšali dom za predpraznične in praznične dni.

Filip Dihpol in Žiga Obretan

Fotografirala: Urška Hancman

1. 12. 2014 smo v šoli imeli novoletne delavnice. Razdelili smo se v več skupin po 10 do 12 učencev. Odšli smo v učilnice, kjer smo ves dopoldan ustvarjali. Izdelke, ki smo jih naredili, smo čez teden dni, **v ponedeljek, 8. 12. 2014, prodajali na novoletnem bazarju.** Ves zbrani denar je šel v šolski sklad in z njim bomo lahko pomagali socialno šibkejšim vrstnikom.

Rok Ažnoh in Bor Čepin

UTRINKI Z BAZARJA – TRŽNICE PREŽIHOVCEV

Fotografirala: Filip Dihpol in Žiga Obretan

11. 12. smo izvedli 2. šolski ples. Čeprav je bila udeležba slabša kot na 1., smo se naplesali in povesečili. Devetošolci so poskrbeli za glasbo, brezalkoholno pijačo, lizike, tudi pica ni manjkala, kdor pa je želel, se je lahko razveselil dobitka svoje srečke (vsaka je kot vedno zadela).

DECEMBER – MESEC PRAZNIKOV IN OBIČAJEV

December je resnično najbolj prazničen mesec v letu. In to ni kar tako, saj nas v tem mesecu obiščejo trije dobri možje: sv. Nikolaj ali bolje poznan kot Miklavž, Božiček in še dedek Mraz. 26. decembra pa je tudi slovenski državni praznik, dan samostojnosti in enotnosti.

December je zadnji mesec v letu in zanimivo je, koliko praznikov je v tem mesecu. Na kratko vam bomo povedali nekaj o vsakem.

MIKLAVŽEVANJE

Sv. Nikolaj ali bolje poznan med otroki in starši kot sv. Miklavž obdaruje pridne otroke na noč med 5. in 6. decembrom. Od Božička in dedka Mraza se razlikuje po tem, da pravijo, da prihaja iz nebes in ga spremljajo angeli in parkeljni.

BOŽIČ

Božiček je verjetno eden najbolj znanih treh dobrih mož. Na noč 24. decembra prinese vsem pridnim otrokom darila. Prvič se je pojavil v Ameriki leta 1823 v pesmi *The Night before Christmas* (Noč pred božičem), prvič pa so ga upodobili in oblekli v rdečo v letu 1931 v reklami za Coca-Colo. V Sloveniji pa Božička sploh nismo poznali, le božič smo praznovali v času Jezusovega rojstva. V Slovenijo je Božiček prišel šele po razpadu Jugoslavije, saj prej komunistične oblasti niso dovolile koga drugega kot iz Sovjetske zveze uvoženega dedka Mraza.

DEDEK MRAZ

V času Jugoslavije se je v Sloveniji utrdil dedek Mraz. Temelji na ruskih legendah iz leta 1930. Dedek Mraz naj bi bil poročen s starko Zimo. Za njegovo domovino se poteguje mesto Veliki Ustjug, v Sloveniji pa naj bi živel pod Triglavom. Slikar Maksim Gaspari je poskrbel za njegovo zunanjo podobo v slovenskem prostoru.

DAN SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI

Dan samostojnosti in enotnosti je državni praznik, ki ga praznujemo 26. decembra in je dela prost dan. Ta dan obeležujemo razglasitev izidov plebiscita, ki je potekal 26. decembra 1990, na njem pa je od 93,2 % udeleženih volivcev na vprašanje »Ali naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država?« okoli 95 % odgovorilo pritrdilno (tj. 88,5 odstotka vseh volivcev), s čimer se je začela osamosvojitve Slovenije. Do septembra 2005 se je praznik imenoval le dan samostojnosti, a so ga s spremembo zakona o praznikih in dela prostih dnevih dopolnili, da je tudi praznik enotnosti, saj naj bi na ta dan namreč Slovenci pokazali največjo mero enotnosti v svoji zgodovini.

STARO LETO

Staro leto je zadnji dan v letu. Na ta dan se poslavljamo od starega leta in se pripravljamo na novo. Zato ljudje okrog polnoči pripravijo ognjemete in ponekod kurijo kresove.

Upam, da je bil letošnji december tudi za vas zavit v prazničen papir.

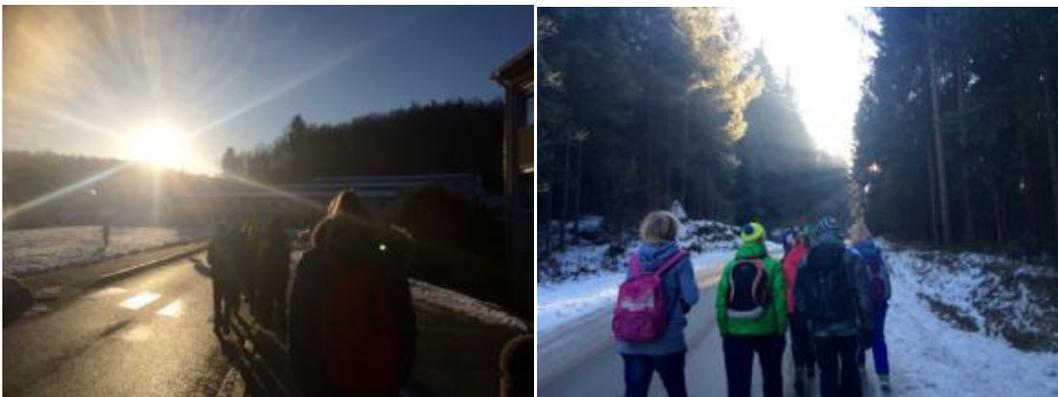
Grega Potočnik

Pod mentorstvom učiteljice Franje Ofič so člani šolskega radia na zadnji delovni dan pred počitnicami in pred prazniki pripravili lepo oddajo ob dnevu samostojnosti in enotnosti. Tako smo letos prvič po dolgih letih zaokrožili koledarsko leto brez Mega žura, ki so ga mnogi (učenci in učitelji) pogrešali, saj je prispeval k predprazničnemu in prazničnemu vzdušju.

JANUARSKI DNEVI DEJAVNOSTI

V sredo, 14. januarja 2015, smo se učenci 6.–9. razreda odpravili na prvi zimski športni dan. Izbirali smo med smučanjem in pohodom z možnostjo drsanja. Tisti, ki so se odločili za smučanje, so prinesli 4 evre za karto na Poseki (pričeli so z jutranjo smuko ob 9. uri), kdor pa je ljubitelj drsanja, je na Rimskem vrelcu sam poravnal 1,50 € (dodatno za izposajo drsalk še 1,50 €). Šli smo čez Čečovje do Šrotneka in Rimskega vrelca (tam je bil nekoč hotel in si si pri vrelcu lahko natočil vodo, ki je vsebovala železo). Del pohodnikov se je drsal, drugi smo klepetali, stali na soncu in opazovali živ žav na drsališču. Nekateri smo se na Ravne vrnili po isti poti, drugi so se odločili za pot skozi Kotlje in po novi pešpoti preko Šanc do trga in Čečovja.

Staš Satler in Tisa Praprotnik

Fotografirali: Tina Geč in Tisa Praprotnik, 9. r.

Devetošolec Jure RAČNIK je za predstavitev življenja invalidnega sorodnika prejel nagradi/priznanji/pohvali DRUŠTVA INVALIDOV Mežiške doline in Slovenije. Njegov prispevek je bil objavljen v ZBORNIKU PRISPEVKOV Zveze delovnih invalidov Slovenije.

DRUŽINA Z INVALIDOM ŽIVLJENJE MOJEGA SORODNIKA INVALIDA

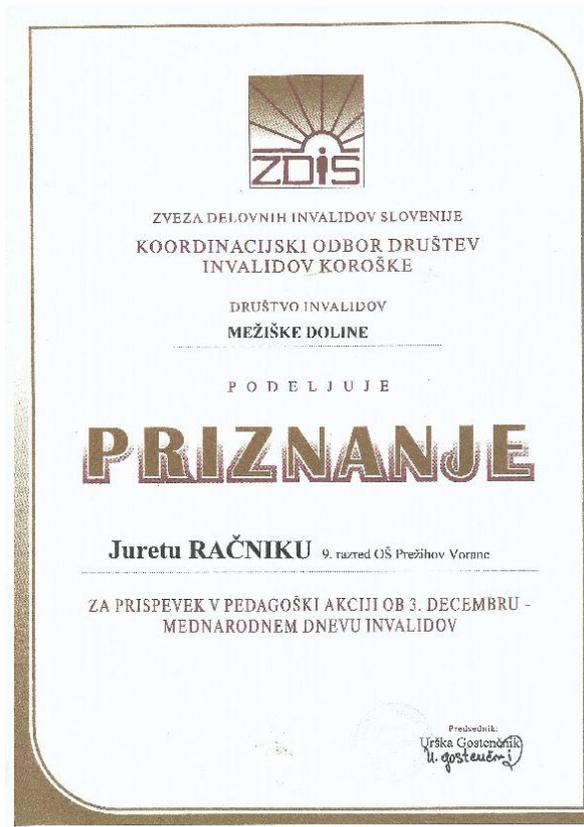
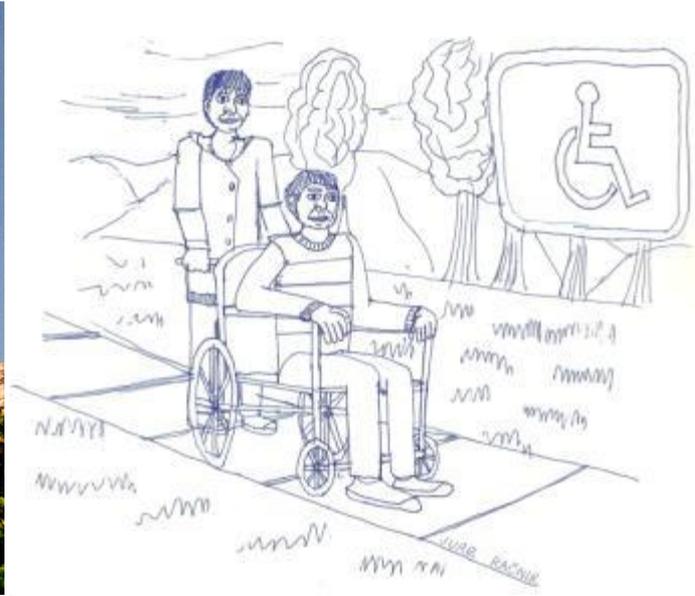
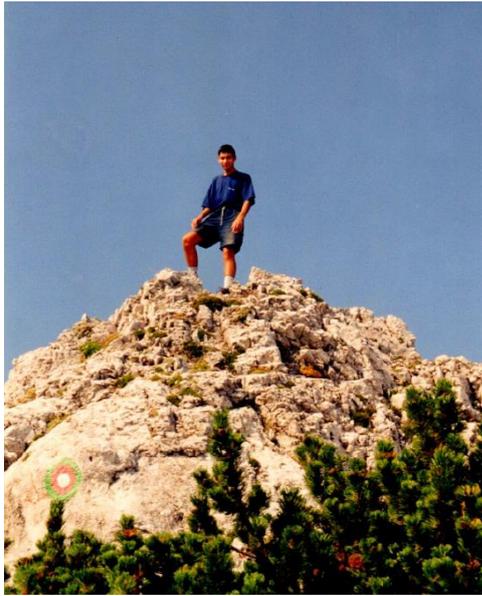
Vsako leto sem starejši in vedno bolj spoznavam, da med nami živi veliko invalidov – ljudi, ki so prikrajšani za normalno življenje. Združujejo se v društvih invalidov za slepe in slabovidne, gluhe in naglušne, paraplegike, s prirojenimi ali pridobljenimi napakami ... Tako povezani se lažje borijo za svoje pravice v družbi.

Jaz spoznavam drugačno življenje invalida v svoji družini. Mamin bratranec Jani je sedaj star 30 let in je invalid že od rojstva. Med porodom so njegovi možgani ostali nekaj minut brez kisika in to je povzročilo, da težko govori, prizadeti pa sta tudi njegova desna roka in noga. Zaradi cerebralne paralize je moral obiskovati Osnovno šolo Juričevega Drejčka s prilagojenim programom. Po končanem osnovnem šolanju so ga vključili v Zavod za invalidne osebe v Črni, kjer je ob delu začel spoznavati veščine samostojnega življenja. Sprva se je vsak dan zjutraj s kombijem vozil v Črno na delo in se popoldan vračal domov, sedaj pa je zaposlen v invalidski delavnici v Železarni Ravne. Vesel je, da ima zaposlitev, čeprav se s svojim zaslužkom ne bi mogel sam preživljati. Zanj še vedno skrbi njegov oče in njuna skupna ljubezen so potovanja. Prepotovala sta že veliko evropskih držav, zelo rada pa tudi hodita v gore. Osvojila sta že mnogo vrhov v Sloveniji.

Janijevo okno v svet je tudi internet. Rad bere, kar ga zanima, še posebej rad spremlja šport. K Janijevemu boljšemu počutju prispeva tudi družba. Enkrat letno dobi novo opornico za rook, primerne ortopedske čevlje in tudi za njegovo bivanje na morju prispevajo.

Zdravje je naše največje bogastvo. Tega se običajno zavemo šele takrat, ko vidimo, s kakšnimi težavami in problemi se spopadajo družine, v katerih živi invalidna oseba, ki v vsakdanjem življenju potrebuje pomoč svojih najbližjih. Pri nas na šoli že vsa leta pridno zbiramo plastične zamaške. S svojim dejanjem pomagamo, da kdo morda prej dobi voziček ali novo protezo.

Vesel sem, da živim v mestu Ravne na Koroškem, ki je prejelo priznanje invalidom prijazno mesto. Vem, da se pristojni trudijo pomagati vsem, ki pomoč potrebujejo.

Fotografiral: Sašo Ilić, 9. r.

Fotografirala učiteljica: Vanja Benko

V ponedeljek, 18. 1. 2015, smo devetošolci v okviru naravoslovnih dni imeli dvourni **predavanje o zasvojenosti z drogami med mladimi**, ki ga je izvedla gospa Saša Horvat. Govorili smo o treh razširjenih drogah v svetu in pri nas v Sloveniji, to so alkohol, prepovedane droge in kajenje. Mladi pravijo, da pijejo alkohol zato, ker se na ta način zabavajo, se sprostijo, si več upajo, so bolj komunikativni, lažje navezujejo stike, postanejo samozavestnejši, se dobro počutijo in pozabijo na probleme. **Naučili smo se, da uživanje katerih koli vrst substanc mladim še posebej škoduje, ker njihovi organi še niso popolnoma razviti in so posledice dolgoročne ter se (po)kažejo kasneje v življenju. Zato pamet v roke!**

Aljaž Mesner, 9. r.

20. 1. 2015 je od 17. do 19. ure v telovadnici OŠ KOROŠKI JEKLARJI na Ravnah potekala POKLICNA TRŽNICA za obe osnovni šoli, natančneje za devetošolce in njihove starše. Svoje programe so predstavile srednje šole s koroške, štajerske in savinjske regije ter nekaj posameznih podjetij. Tako smo lahko že pred informativnimi dnevi dobili veliko koristnih informacij, ki nam bodo zagotovo v pomoč pri odločitvi, kje nadaljevati svoje šolanje. Ideja o sami tržnici se mi zdi zelo zanimiva in koristna, kar potrjuje lepo število obiskovalcev.

Žan Adam

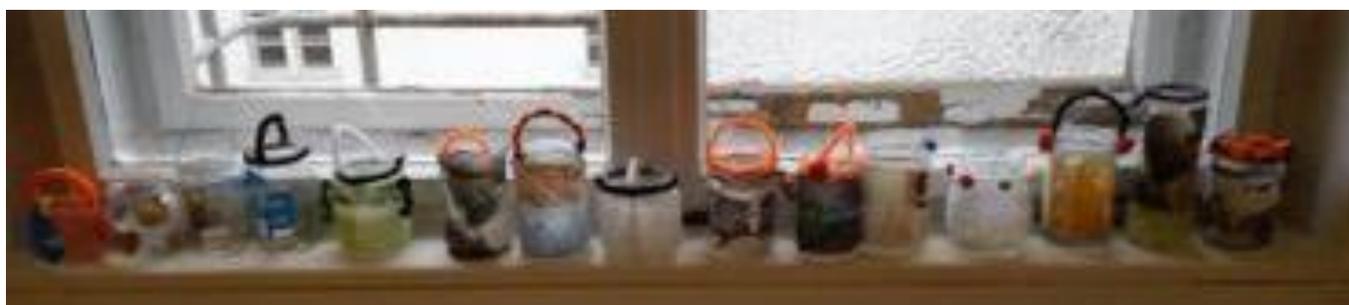
MUZEJSKE DELAVNICE (svetloba skozi čas)

V soboto, 24. januarja, so bile v KOROŠKEM POKRAJINSKEM MUZEJU na Ravnah delavnice z naslovom **SVETLOBA SKOZI ČAS**. Udeležili smo se je nekateri sedmo- in osmošolci skupaj z učiteljico Marjeto Petrovič. Pogovarjali smo se, kako se je svetloba razvijala skozi čas. Povedali so nam, kako se reče predmetu, ki sem ga fotografiral. To je čelešnik in so ga uporabljali predvsem kmetje za osvetljevanje prostorov. Leseno palčko so prižgali in svetila je kot sveča.

Sledile so delavnice. Lončke smo oblepili s servietkami in jih okrasili z žičkami in perlicami. Pri tem smo se zelo zabavali.

Naši izdelki na koncu!!!

Zapisal in fotografiral: Staš Satler

INTERVJU S TRENERJEM ROKOMETA DAVIDOM SATLERJEM

Moj ata je bil in je ljubitelj rokometu. Sam ga je treniral in sedaj je trener. Med igralci v ekipi sem tudi jaz, sedmošolec Staš Satler.

Zakaj si se v športu odločil ravno za rokomet in kako dolgo si ga treniral (igral)? Za rokomet sem se odločil, ker je to zelo atraktivna igra s polno tempa, dinamike in hitrosti. Sam sem ga igral oziroma treniral 10 let.

Ali si dobil kdaj kakšno ponudbo drugega kluba ali društva? Ja, dobil sem jo iz Slovenj Gradca, a sem jo iz osebnih (družinskih) razlogov zavrnil.

Kaj se je zgodilo, da si nehal trenirati (igrati)? Klub je enostavno propadel.

Kdaj pa? Leta 1995/1996.

Potem sta skupaj s Tomažem Skledarjem ustanovila DRŠ Ravne.

Zakaj si se odločil za pot trenerja in kdaj je bilo društvo ustanovljeno?

Predvsem zaradi svojega sina – tebe, ker si želel igrati rokomet in iti po mojih stopinjah. Novo društvo smo ustanovili leta 2011.

Ima društvo kakšne uspehe in ali igra v kateri ligi? Predvsem je uspeh, da fantje igrajo v 1. slovenski ligi.

Koliko rokometišev/šolarjev imate danes v društvu? Zdaj jih je že 30.

VELIKO USPEHA ŽELIM TEBI IN VSEM V EKIPI. LEP DAN ŠE NAPREJ IN HVALA.

Stoš Satler

Učiteljica Marjeta Petrovič je ob svetovnem dnevu spomina na žrtve holokavsta, ki je izbran kot dan zloma in prekinitve holokavsta, pripravila radijsko oddajo. Na ta dan (27. januarja) leta 1945 je ruska Rdeča armada osvobodila največje nacistično taborišče smrti Auschwitz-Birkenau na Poljskem. Po oddaji so učenci 7. a zapisali, kako se jih je tematika dotaknila.

DOTAKNILO SE ME JE ...

Kako so mučili ljudi, jih pobijali. Dogajale so se hude stvari, ki se nikakor ne smejo ponoviti. 1. in 2. svetovna vojna sodita med najhujše vojne v zgodovini človeštva. Mi smo lahko srečni, da vojne še nismo doživeli.

Bor Čepin

Nepredstavljivo trpljenje ljudi, glasba, zapiski ljudi iz tistih časov, taborišča.

David Savelli Valente

Besedilo, polno miline in krutosti, polno čustev in solz, polno resnice in laži.

Grega Potočnik

Žalostno, da so bili ljudje takrat takšne pošasti, da so zapirali ter mučili nedolžne otroke in družine. ŽALOSTNO!

Eva Šteharik

Posebej se me je dotaknila glasba, ki je bila lepa, a hkrati tudi žalostna. Dotaknile so se me zgodbe, ki so bile vezane na življenje v taboriščih in da se mnoge družine niso nikoli več videle.

Petja Tavzel

Po moje ljudje, ki so okusili taborišča, še v današnjem času trpijo in v sebi nosijo posledice tistega časa.

Filip Dihpol

FEBRUARSKI DNEVI DEJAVNOSTI

TEHNIŠKI DAN, 3. 2. 2015

Šestošolci so sestavljali DOMINE. Bilo je zanimivo in nepozabno. Učiteljica Cvetka Petrič je vse fotografirala in posnela.

Sedmošolci so imeli delavnico KLESANJA KAMNA. Vznemirljivo. Uživali so, čeprav je bilo v učilnici zaradi klesanja precej prašno. Izdelke je fotografirala učiteljica Nives Kasper Mrdavšič.

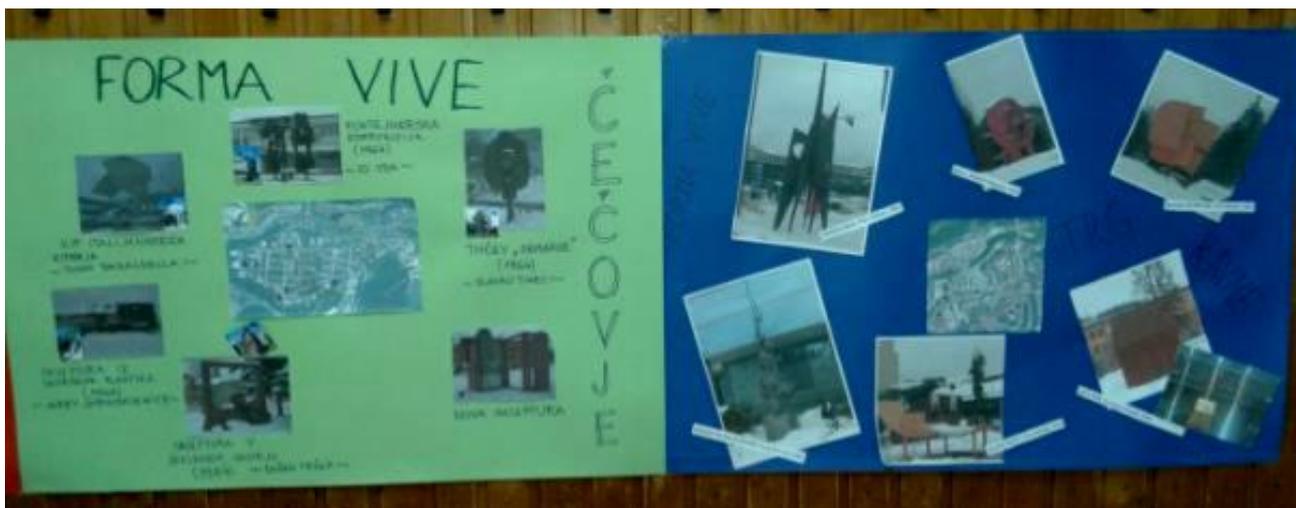
Najprej so si šli **osmošolci** pogledat štauharijo v muzej, ki je znotraj železarne. **O povezanosti kraja z železarno in FORMA VIVO** jim je spregovorila ga. Liljana Suhodolčan. Nato so učenci, razdeljeni v 4 skupine in opremljeni s karto Raven, šli na teren (Čečovje, Javornik, trg in Janeče) z nalogo, da poiščejo obstoječe FORMA VIVE, jih fotografirajo, jih označijo na karto mesta in v šoli pripravijo plakate, ki bodo rezultat njihovega terenskega dela.

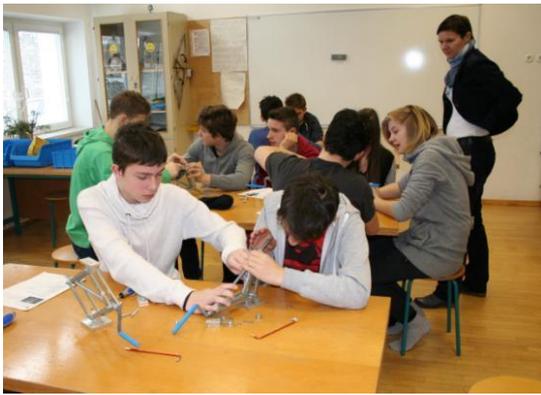

Na terenu so fotografirali učenci.

*Plakati osmošolcev, ki so nastali po terenskem delu.
Fotografiral: Žan Adam*

V mesecu februarju je potekal tehniški dan za devetošolce. Predstavila se nam je Srednja šola Ravne. Prišli so dijaki iz različnih oddelkov ter nam poskušali поблиže predstaviti, kako poteka izobraževanje na njihovi šoli. Izvedli smo nekaj praktičnih delavnic, ogromno spraševali ter skupaj preživeli zanimiv dopoldan.

PROSLAVA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

8. 2. smo praznovali **slovenski kulturni praznik**, ki smo ga na **naši šoli obeležili v petek, 6. februarja**. Čestitamo učiteljici Tanji Krivec in vsem nastopajočim za lep nastop, vsem poslušalcem pa iskrena hvala, da ste pokazali, da se znate kulturno obnašati.

Proslavo je posnela kabelska televizija iz Dravograda, ki na You Tubu predvaja utrip koroških osnovnih in srednjih šol pod naslovom **Šola, da se ti zrola**. V četrtek, 12. 2., so posneli delčke našega dela (predvsem na predmetni stopnji), ki si jih lahko ogledate na internetnih straneh **Šola, da se ti zrola**.

V soboto, 7. 2. 2015, smo se **člani zgodovinskega krožka z učiteljico Marjeto Petrovič odpravili na delavnico**, ki je potekala v razstavnih prostorih Koroškega pokrajinskega muzeja Ravne na Koroškem. Najprej smo si ogledali kratko **predstavitvev o grbih** in se naučili, katere barve, simboli, oblike in linije kaj pomenijo. Nato smo začeli z delom. Na papir smo obrisali obliko svojega ščita, ga pobarvali, okrasili in izrezali ter ga prilepili na karton. Novi člani delavnice v sklopu Radovedni Popek, del katere je bila tudi ta delavnica, s(m)o dobili žig, s katerim smo se pridružili Radovednim Popkom.

Besedilo o delavnicah in fotografije: Aljaž Mesner, 9. r.

(PRED)VALENTINOVO smo obarvali s srečelovom, ki so ga pripravili devetošolci. Upamo, da ste bili zadovoljni z zadetki.

INFORMATIVNI DAN DEVETOŠOLCEV (13. in 14. 2.)

Prav tako so v mesecu februarju potekali informativni dnevi na srednjih šolah za vse bodoče dijake in dijakinje. Skupaj s sošolci smo se le-teh množično udeležili, še posebej veliko nas je bilo v domačem kraju, in sicer na Srednji šoli Ravne ter Gimnaziji Ravne. Šole so se nam predstavile v najboljši luči, sam sem bil izredno navdušen nad predstavitvijo na gimnaziji in mislim, da sedaj za marsikoga ni več dvomov, kje nadaljevati šolanje.

Žan Adam

ZIMSKE POČITNICE smo različno preživeli (na snegu, ob knjigah, v brezdelju, eni doma, drugi kje na lepšem). **Nekateri s(m)o se tudi našemili in se pridružili maskam na HOTULJSKEM KARNEVALU.**

Pust je čas, ko se napravimo v pustno šemo, maškaro. Beseda **pust** je najverjetneje nastala iz besede »mesopust« ta pa iz besed *meso* in *postiti se* ali iz *meso* in *pustiti*, kar bi bil dobeseden prevod iz italijanskega izraza *carneleva* v pomenu »opusti meso«. Danes je pri nas izraz *mesopust* zastarel in se ne uporablja več, v ruskem okolju pa še vedno pomeni »štiridesetdnevni post«. Samo praznovanje pusta sega v predkrščansko, njeno izročilo so prevzeli Rimljani in si v predpomladnem času ustvarili več praznikov, ob katerih so se tudi šemili.

Rok Ažnoh

Kurent (tudi korant) je značilni pustni lik s Ptuja, Dravskega polja in okolice. V pustnem času nastopajo na tradicionalnem kurentovanju. Po izročilu s poskakovanjem kurenti s hudim truščem (zvonjenjem) iz dežele odganjajo zimo in zlo, vanjo pa kličejo pomlad ter dobro letino. Kurent ima na sebi ovčjo kožo, okrog pasu pripete zvonce, na glavi ima masko, na nogah pa gamaše. Poznamo dve vrsti kurentov, pernatega markovskega in rogatega haloškega. S kurenti po navadi hodi vrag ali hudič.

Žiga Obretan

NAŠI lanskeletni (pustni) OLIMPIJCI 8. a, ker je letošnje šolsko pustovanje zaradi zimskih počitnic odpadlo.

PREDSTAVITEV IZBIRNIH PREDMETOV

Predstavljamo vam nekaj izbirnih predmetov, ki jih ponujamo in izvajamo na naši šoli, da se boste lažje odločili, kaj izbrati v naslednjem šolskem letu.

Marsikdo misli, da se pri **ŠOLSKEM NOVINARSTVU (ŠNO), LITERARNEM KLUBU (LIK) IN GLEDALIŠKEM KLUBU (GKL)** učimo slovenščino, ker predmeti učenje našega jezika nadgrajujejo. Ustvarjamo (pišemo, beremo, nastopamo) in se imamo lepo. Terensko delo s fotografiranjem pokriva tudi predmet **TURISTIČNA VZGOJA**.

Tudi za **MATEMATIČNE DELAVNICE** so si učenci na začetku predstavljali, da bodo računali, a lahko pri tem predmetu le ustvarjaš in si razvijaš prostorske predstave.

Prav tako sta zelo ustvarjalna izbirna predmeta **OBDELAVA GRADIV** in **LIKOVNO SNOVANJE**, pri predmetih športa pa (po)skrbijo za zdravje in gibanje, tudi plešejo.

Tisti, ki radi kuhajo in jih zanimata kulinarika in zdravi načini prehranjevanja, se boste odločili za predmete na tem področju, in sicer za predmeta **SODOBNA PRIPRAVA HRANE** in **NAČINI PREHRANJEVANJA**.

Vse, ki jih posebej zanima tehnologija, povezana z računalnikom, se lahko naučijo različnih programov in oblikovanj (**UREJANJE BESEDIL, MULTIMEDIJA, RAČUNALNIŠKA OMREŽJA**), kdor pa je talent za jezike in se zaveda, da v sodobnem svetu moraš znati čim več jezikov, si bo verjetno izbral **NEMŠČINO**.

Zapisala: Vanja BENKO

SLOVENŠČINO nadgrajujejo 3 IZBIRNI PREDMETI (LITERARNI KLUB, ŠOLSKO NOVINARSTVO IN GLEDALIŠKI KLUB), ki se izvajajo v 7., 8. in 9. razredu OŠ glede na število prijavljenih učencev.

Namenjena jim je 1 ura tedensko.

CILJI in VSEBINE so zapisani v UN in jih učitelj prilagaja glede na učence (njihovi interesi, sposobnosti, predznanje ...).

Vsi trije predmeti se med seboj povezujejo, povezujejo pa se tudi z drugimi predmetnimi področji (likovno, tehnično in glasbeno vzgojo, zgodovino, geografijo, vzgojo za medije, tujimi jeziki, računalništvom, etiko in družbo, etnologijo ...).

OBLIKE DELA: skupinsko in projektno delo.

LITERARNI KLUB

Predmet zajema 2 področji: branje in ustvarjanje leposlovnih besedil.

- **BRALNI KLUB** spodbuja k branju,
- **LEPOSLOVNO PISANJE** pa k ustvarjalnemu in poustvarjalnemu pisanju.

Učenci razvijajo pozitiven odnos do književnosti, presojujejo prebrano, **pišejo** dnevnike, pišejo pesmi, razvijajo svojo domišljijo, pišejo o doživetjih, **berejo** književna besedila ali odlomke, **se pogovarjajo** o prebranem, **obiskujejo** knjižnico, **literarne prireditve, gledališče, filmske predstave**, seznanijo se s sodobno besedno umetnostjo, **pripravijo občasne razstave, srečajo se s književnikom**, po pripovedovanjih starejših **zapisujejo zgodbe iz preteklosti**, lahko **prevajajo**, pišejo in rišejo stripe, pišejo predzgodbe ali zgodbam spreminjajo konce, lahko **izdajo svoje glasilo ...**

CILJNO se predmet povezuje s Cankarjevim tekmovanjem in raziskovalnimi nalogami, navajajo se uporabljati priročnike, leksikone, slovarje, nadgrajujejo računalniško opismenjevanje.

LITERARNI KLUB vodi učiteljica Vanja Benko. Snov je zanimiva, posebej naše delo in srečanja, saj v šoli opravimo polovico ur, in to je enkrat na teden po pol ure. Pogovarjamo se o drugih dejavnostih, ki jih opravimo na terenu, ali bolje rečeno na raznih literarnih delavnicah in srečanjih, ki se jih z veseljem udeležujemo (srečanja s

književniki, predstavitve knjig, obisk gledališke in filmske predstave, pisanje za medije ...).

Kaj se pri predmetu ocenjuje? Vsak učenec ima mapo, v kateri ima shranjene vse svoje izdelke: spise, pesmi, poročila, mnenja, ocene ... Učiteljica zapise sproti pregleda in oceni napredek vsakega posameznika. Lahko se odločiš in dobiš oceno tudi s pripravo razstave ali tako, da pripraviš radijsko oddajo.

Kot vidite, kriteriji za ocene obstajajo. Niso pretirano visoki ali prezahtevni, da jih ne bi mogli doseči, a vseeno se moraš truditi po svojih najboljših močeh.

Na spletni strani šole lahko prelistate E-knjigo, ki je nastala ob projektnem delu Stisni roko v pest.

ŠOLSKO NOVINARSTVO

Predmet se navezuje na izročilo osnovnošolskih novinarskih in dopisniških krožkov ter uredništev šolskih glasil.

Učenci se usposablajo za sprejemanje in tvorjenje neumetnostnih besedil. Opazujejo jezik in slog publicističnih besedil. Prebirajo časopise in revije ter spoznajo vrste publicističnih besedil, skušajo jih tudi sami pisati.

Navajajo se vrednotiti medije in razvijajo sposobnosti poslušanja, govorjenja, branja in pisanja.

Učenci imajo možnost raziskovanja na področju jezikoslovja, slovstvene folkloristike in narečja.

Pripravljajo radijske oddaje, sodelujejo na razpisih, zbirajo folklorno gradivo na terenu in zbrano objavljajo (magnetofonski ali video posnetki, zapisovanje).

Pišejo o aktualnih dogodkih na šoli in v kraju, proučujejo kulturno dediščino v svojem okolju.

Pišejo in **urejajo šolski časopis** (pri tem si razdelijo delo po rubrikah glede na interese).

CILJNO se predmet povezuje s Cankarjevim tekmovanjem in raziskovalnimi nalogami, navajajo se uporabljati priročnike, leksikone, slovarje, nadgrajujejo računalniško opismenjevanje.

Izdali smo DVD-knjigo, ki si jo lahko sposodite v šolski knjižnici, v KOKR ali pri učiteljici Vanji Benko, da vidite, kaj počnemo.

Naslednje leto bomo nadaljevali z zbiranjem pripovedi o našem kraju in fotografiranjem našega mesta, ker želimo zaključiti že začeto delo – izdati knjigo o Ravnah in našem delu.

Nekaj utrinkov našega dela v sliki in besedi.

Izraz hvaležnosti

Osnovnošolski pesniško-pisateljski podvigji so s pomočjo Srčike ostali zapisani ne samo v mojih mislih in beležnicah, temveč tudi v reviji, ki nam je, tolikim mladim ambicioznim in zvedavim piščičim, nudila pribežališče. Pomembno je, če imaš v zgodnjih letih ustvarjanja prostor, ki ti dovoljuje izražanje, ob tem pa ponudi še nekaj več - objavo v reviji, ki ima ugled in veljavo na področju tiskanih medijev. Tako je Srčika kot eden pomembnih akterjev na svoj način pripomogla, da se je moje izražanje (v osnovni šoli) skozi besede ves čas razvijalo in postajalo zame vedno pomembnejše, vse dokler ni postalo nepogrešljivo.

Zato ob 20. obletnici izhajanja ne samo čestitke in želje za dobro delovanje še v prihodnje, temveč tudi zahvala in izkaz hvaležnosti za ponujene prilike.

Ana Pisar,
študentka komunikologije,
Fakulteta za družbene vede v Ljubljani

Plešem,
pleševa,
plešemo...

Čestitke, Srčika

Kdor praznuje in slavi,
mnogo čestitk ta dobi.
Vse najlepše vaši reviji in Srčiki želimo mi,
da še naslednjih 20 let z nami srčno živi.

Najsrečnejši in ponosni smo mi,
ko naš prispevek objavite v Srčiki vi.
Morda zaradi vas se komu od nas obeta,
da zraste v pravega poeta.

Gaja Špek, 8. r OŠ Prežihovega
Voranca Ravne na Koroškem

TABU
TEME

Mnogo človeških src si ogrela,
veliko dobrega v ljudeh prebudila,
20 let dobroto si delila.

Naj tvoje srce prekaša vse težave,
preplavi gore in se povzpne v daljave,
preko oblakov in morja,
le tvoja srčna volja naj velja.

ČAS, KO SE
PTIČKI ŽENIJO

Da na svetu bil bi mir,
sreča v očeh edini naš nemir,
da lakota prežene se s sveta,
sovražstvo in bolezen nepoznana bi bila.

B kot BARVE

Veliko dobrote vekomaj širi naj tvoj duh naprej!

Tamaru Komprej, 8. r OŠ Prežihovega
Voranca Ravne na Koroškem

Voščilo reviji Za srce in srčiki ob 20-letnici izhajanja

Čestitke urednici Srčike, Bernardi Pinter, ker ji nikoli ni
zmanjkalo idej za teme v rubriki za mlade, ki jih z veseljem
preberemo tudi odrasli bralci in mladi po srcu.

10 let sem s prispevki svojih učencev (prežihovcev) sodelovala v
Srčikah (ta je naša simbolična 30. Srčika). Ustvarjali smo za »srčne«
bralce, ki so vedno bili del nas. Prepričana sem, da smo s svojo
SRČNOSTJO tudi mi bogatili revijo Za srce. Ponosni smo na to!

Vinja Benko, prof., soustvarjalka Srčik,
OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem

Košč žolja ob prihodu leta 2011

SRČIKA

PROSTI ČAS

Družina

Povabim te na večerjo ...
Vsak konec je tudi nov začetek

Vse se začne s srcem

Srčnost povezujemo s srcem. Dobri ljudje imajo veliko srce. In kakšna je revija Za
srce, če ne srčna kot naša Srčika. V 20 letih, kolikor izhaja, je bilo zapisanega mnogo
poučnega, zanimivega, srčnega ...

Pravimo, da čutimo s srcem. Čeprav vemo, da tako misli kot tudi emocije prihajajo iz
naših možganov, je še vedno srce tisto, s katerim povezujemo vsa čustva.

Uredništvu in vsem, ki so revijo soustvarjali, ob 20. obletnici iz srca čestitam in jim
želim še mnogo srčnih revij in Srčik.

Klana Pavlekovič, dijakinja Gimnazije Ravne

Sreča je v srečanju

Sreča, Mir, Svoboda

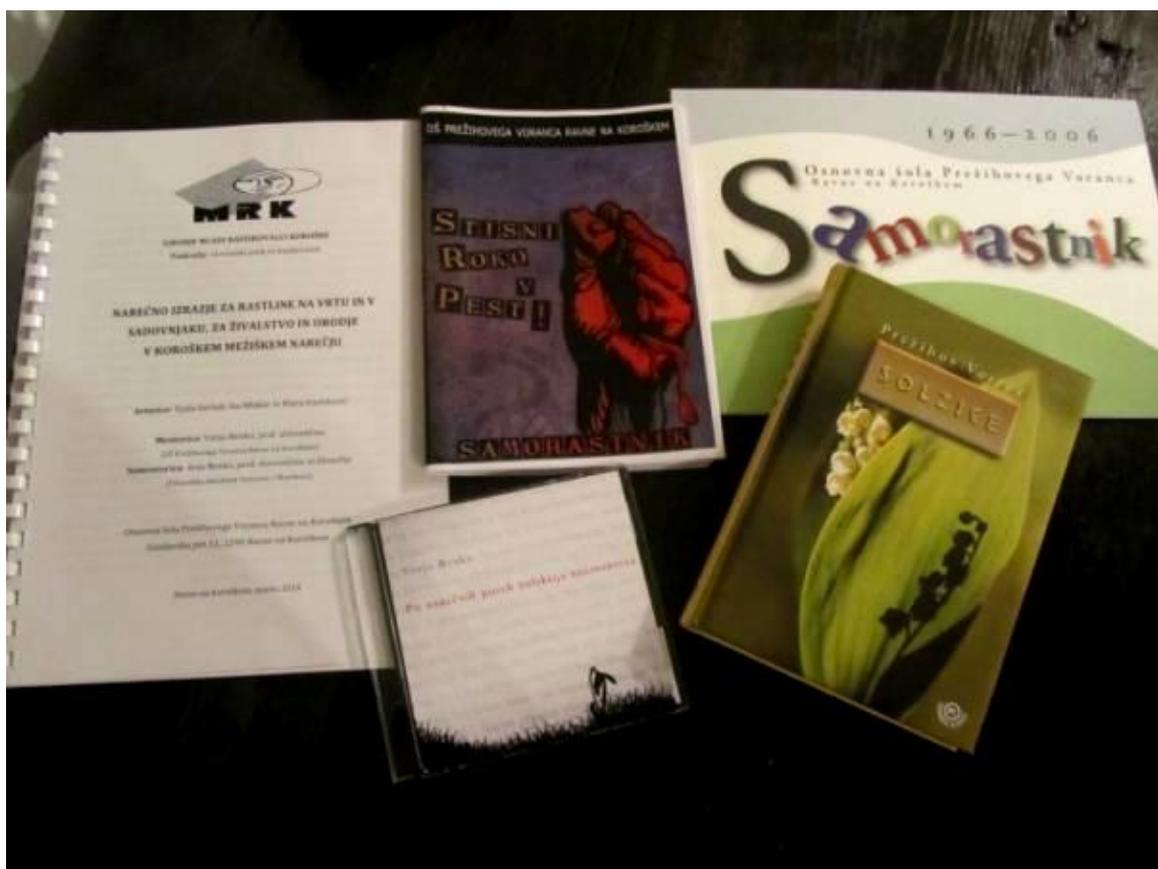
Sklenjen
krog

IMETI RAD,
Pomeni -
biti bogat

Basni za počitniške dni

LJUBEZEN
PREMAGA VSE

Za srce • april 2011

Zapisala in fotografirala: Vanja BENKO, mentorica izbirnih predmetov LIK in ŠNO

GLEDALIŠKI KLUB

O GLEDALIŠKI SKUPINI OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem »PREŽIHOVCI«

Osnova »PREŽIHOVCEV« so vsakoletni člani izbirnega predmeta gledališki klub in člani recitacijsko-dramske skupine.

Naš glavni cilj je nastopati – čim bolj sproščeno, čim bolj igralsko. Zato je potrebna tudi teorija, ki jo spoznamo najprej. Iz nje izhajamo k praktičnim vajam, npr. obvladovanje glasu, telesa, prostora in časa. Vadimo tudi v pisanju dramskih prizorov. Veliko beremo in se o tem pogovarjamo, predvsem o karakterjih oseb – če ti je jasen značaj, se vanj lažje vživiš in ga tudi dobro odigraš.

Za nastop združimo teorijo in prakso, vključimo svoje ideje, improviziramo; uporabimo pantomimo, ki vključuje znanje o gestah, mimiki in kretnjah.

Naše delo poteka večinoma v učilnici – kar za gledališko igro ni najustreznejše. Potrebovali bi gledališki prostor, česar nam žal naša šola ne omogoča. Tako včasih zasedemo malo telovadnico ali kar avlo šole, da ni šok pred velikim gledališkim odrom prevelik.

Naš urnik je takšen, kot ga zahteva naše delo; ena ura pripada izbirnemu predmetu gledališki klub in dodamo veliko ur recitacijsko-dramskega krožka, večinoma popoldne, kadar le lahko uskladimo vse obveznosti učencev. Ko se bliža nastop, pogosteje.

Delo pri gledališkem klubu je pestro, zanimivo, igrivo, ampak tudi resno in odgovorno – pri čemer je bistveno, da nastopamo kot posamezniki in kot del skupine. Sodelujemo pri različnih proslavah v šoli in zunaj nje; igrali smo za KD Kotlje, RK Kotlje, ZB Mežiške doline, Prežihovo ustanovo in druge. Najraje pa se lotimo samostojnih projektov, katerih rezultat je igra, ki si jo ogledajo vsi učenci naše šole, radi pa tudi gostujemo po Mežiški dolini in drugod.

GLEDALIŠKI PROJEKTI z učenci naše šole

- Avtorska mladinska gledališka igra: »Iz nicine k soncu« ob ustanovitvi Prežihove ustanove, 1996, Kotlje.
- Avtorska mladinska gledališka igra: Izbira je tvoja, II. Srečanje slovenske mreže Zdravih šol, Piran in Ljubljana, Cankarjev dom, 17. 1. 2001.
- Avtorska mladinska gledališka igra »Po Prežihovih poteh«, ob podelitvi nagrad literarnega in likovnega razpisa v Kotljah ob obeležitvi 110-letnice rojstva Prežihovega Voranca, 2003.
- Gledališka predstava: Boris A. Novak: Pet Pepelk, 2004/05. Odlomek posnet na DVD.
- Avtorska mladinska gledališka igra: Lesene cokle. Sodelovanje na 5. otroškem festivalu gledaliških sanj v Ljubljani, 2007.
- Avtorska mladinska gledališka igra: A si z mano?. Udeležba na regijskem srečanju otroških gledaliških skupin v Mežici, 2010.
- Pepelka po Grimmu, 2012 in 2013 - udeležba na regijskem srečanju otroških gledaliških skupin na Ravnah, uvrščeni med 22 najboljših predstav na državnem nivoju.

Zapisala: Bojana Verdinek, mentorica GLEDALIŠKEGA KLUBA

IZBIRNI PREDMET MATEMATIČNA DELAVNICA

Ustvarjalnost mladih ne pozna meja. Samo možnosti jim moramo dati in jih pustiti ustvarjati. Nastanejo čudovite stvari, vredne ogleda.

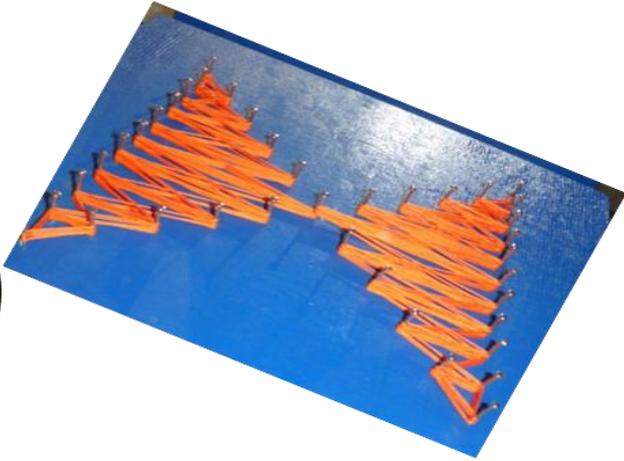
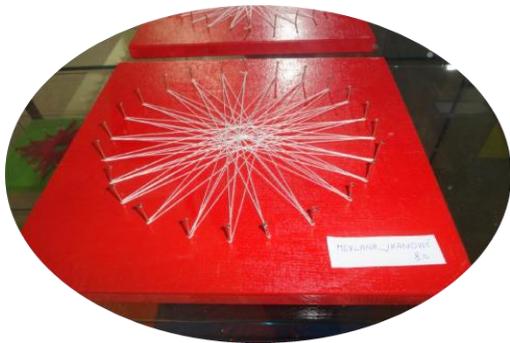
Pri nas na šoli imajo učenci te možnosti pri izbirnem predmetu **matematične delavnice v sedmem, osmem in devetem razredu**. Izbirni predmet lahko obiskujejo eno, dve ali vsa tri leta.

Pri tem predmetu gre za aktivne oblike dela, prilagojene interesom in sposobnostim učencev.

Učenci razvijajo logično mišljenje, ploskovne in prostorske predstave, ročne spretnosti, sposobnosti opazovanja, pridobivajo izkušnje in oblikujejo pozitiven odnos do matematike.

Pri tem predmetu ne pišemo testov, ocenjeni so njihovi izdelki.

Zapisala in fotografirala učiteljica: Cvetka PETRIČ

Izbirni predmet **OBDELAVA GRADIV** omogoča učencem poglobitev temeljnih znanj s področja tehnike in tehnologije. Ponuja jim nova spoznanja o tehnoloških in drugih lastnostih posameznih gradiv in praktična znanja pri uporabi orodij za njihovo obdelavo. Z aktivnimi učnimi metodami in oblikami dela, kjer uveljavljamo projektni način dela s praktičnim delom, dosegamo naslednje globalne cilje:

Učenci:

- bolje razumevajo okolje z vidika tehničnih in tehnoloških rešitev, ki jih obdajajo;

- usmerjajo svojo radovednost v iskanje, razvrščanje tehničnih in tehnoloških postopkov, potrebnih za izdelavo določenega predmeta;
- kritično vrednotijo tehnične in tehnološke rešitve;
- izbirajo tehnično napravo glede na tehnične in ekološke značilnosti, neodvisno od reklame;
- iščejo boljše tehnološke rešitve v domačem in poklicnem okolju;
- ustvarjalno sodelujejo v skupini;
- pravilno in varno uporabijo delovne pripomočke pri oblikovanju gradiv;
- upoštevajo cilje skupine in hkrati različnosti posameznika;
- tehnična znanja povezujejo z drugimi vedami in razumevajo svet kot celoto.

Izdelki, ki jih učenci naredijo, morajo biti uporabni ali zabavni ali obogatijo mladostnikovo sobo. Spodbujamo jih h kreativnosti, inovativnosti ter k ustvarjalnosti. Ob načrtovanju krepijo ustvarjalno samozavest, prostorske predstave, zbirajo in uporabljajo pridobljena znanja z različnih področij. Predmet lahko obiskujejo učenci eno, dve ali vsa tri leta (OBL, OGU, OGK). Vabljeni vsi, ki želite ustvarjati!

Zapisala in fotografirala učiteljica: Nives KASPER MRDAVŠIČ

UREJANJE BESEDIL (7. razred)

Učenci se naučijo:

- o zgodovini računalništva,
- sestavi računalnika,
- oblikovati besedila v Wordu,
- vstavljati in oblikovati slike, tabele v Wordu,
- izdelati seminarsko nalogo v Wordu,
- predstaviti svojo seminarsko nalogo,
- varno poiskati slike in uporabne informacije na spletu,
- kaj je zaščita računalnika in računalniški virusi,
- katere podatke lahko objavljano na spletu,
- na kaj moramo biti pozorni zaradi zlorab,
- izdelati svojo seminarsko nalogo v Wordu,
- nekaj osnov programiranja, kaj je algoritem ...

MULTIMEDIJA (8. razred)

Učenci se naučijo:

- oblikovati slike,
- oblikovati zvok,
- oblikovati video,
- izdelati preprosto animacijo,
- izdelati svojo predstavitev v PowerPointu,
- predstaviti svojo projektno nalogo narejeno v PowerPointu,
- kaj je zaščita računalnika in računalniški virusi,
- katere podatke lahko objavljano na spletu,
- na kaj moramo biti pozorni zaradi zlorab,
- nekaj algoritmov programiranja ...

RAČUNALNIŠKA OMREŽJA (9. razred)

Učenci se naučijo:

- kaj je računalniško omrežje,
- o sestavi računalniškega omrežja,
- kako deluje računalniško omrežje,
- izdelati preprosto spletno stran,
- nekaj osnov HTML kode,
- o zaščiti računalnika in računalniških virusih,
- o nevarnostih, ki nam pretijo na spletu,
- nekaj algoritmov programiranja ...

Zapisala učiteljica: Helena Ošlovnik

RAČUNALNIŠTVO

Eden izmed izbirnih predmetov na naši šoli je računalništvo.

Šola ima namreč računalniško učilnico s 16 učnimi računalniki in glavni računalnik, ki ga uporablja naša učiteljica. Računalniška učilnica ima več namenov. Poleg računalniškega pouka je tudi odličen prostor za predstavitve in ogled videoposnetkov, ki se zdijo učiteljem pomembni.

Učiteljica računalništva je Helena Ošlovnik, ki poučuje pouk računalništva od 7. razreda naprej. V 7. razredu se začnemo učiti, kako oblikovati besedila v programu Word, nadaljujemo s PowerPointom in ustvarjamo projekcije.

Ko končamo z delom, ki smo ga morali opraviti, nam učiteljica dovoli, da poborskamo po internetnih straneh. Takrat se mi zdi pri uri zabavno.

Zapisal: Grega Potočnik, sedmošolec

PODROČJE: PREHRANA

**IZBIRNA PREDMETA: SODOBNA PRIPRAVA HRANE
in NAČINI PREHRANJEVANJA**

SKUPINA IZBIRNEGA PREDMETA: ENOLETNI

OBSEG: 35 UR

Učenci se učijo o:

- ☺ hrani in hranilnih snoveh,
- ☺ zdravi, varni, varovalni hrani,
- ☺ ritmu prehranjevanja,
- ☺ prehrabnih navadah,
- ☺ kakovosti hrane,
- ☺ pripravljanju zdrave hrane,
- ☺ drugačnih načinov prehranjevanja,

☺prehrani v različnih starostnih obdobjih in priložnostih,
☺delu na kmetiji.

*To, kar se bodo učenci naučili, jih bo spremljalo v vsakodnevnem življenju,
saj je hrana osnovna potreba organizma.
Če je ustrezno izbrana in pripravljena,
ohranja in varuje naše zdravje.
Zdravje pa je naše največje bogastvo!*

Zapisala in fotografirala učiteljica: Karolina Kumprej Pečečnik

Izbirni predmet **TURISTIČNA VZGOJA**

Kaj vse nas skozi šolsko leto lahko družijo?

Obišče nas svetovni popotnik ali popotnica ter z nami v sliki in besedi deli popotno izkušnjo. S pomočjo Turistično-informacijskega centra (TIC) na Ravnah na Koroškem spoznamo vlogo in naloge turistične pisarne in pregledamo turistično gradivo naše občine. Sestavimo predloge odličnih doživetij s potopepanj po okolici.

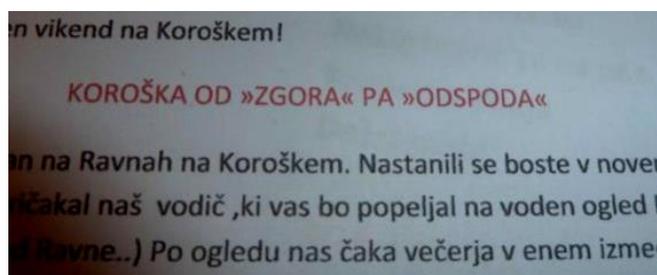
Vključimo se v projekt Turistične zveze Slovenije z naslovom Turizmu pomaga lastna glava. Omenjam idejo o Fotografskem taboru in Koroško od »zgora« pa »odspoda«. V projektu Koroški spominek iščemo nekaj uporabnega, domiselnega in zabavnega s koroško vsebino iz različnih materialov. Nastanejo koledarji, obeski, lončki za pisala, škatlice ... Na pomlad s fotoaparati v rokah lovimo poglede v našem mestu in pripravimo šolsko razstavo najboljših fotografij.

Šolsko leto vedno zaključimo z nepozabnim izletom (npr. kolesarjenjem v podzemlju Pece).

Naši izdelki

Šolska razstava Naše mesto

Turistična ponudba

Zapisala in fotografirala učiteljica: Simona Uranc

IZBIRNI PREDMET NEMŠČINA

Nemščino kot izbirni predmet izvajamo za učence sedmega, osmega in devetega razreda po dve uri tedensko.

Znanje tujega jezika je pomembno zaradi neposredne uporabnosti za učence. Predstavlja tudi dobro popotnico za nadaljnje izobraževanje in poklicno pot. Pri pouku nemščine se učenci usposobijo za osnovno komuniciranje v nemškem jeziku, lažje navezovanje stikov in pridobivanje znanja o nemških deželah, njihovi kulturi in njihovih prebivalcih. Spoznajo osnove nemškega jezika in pri tem razvijajo vse štiri spretnosti: bralne, slušne, govorne in pisne. Učenci sodelujejo pri nemški bralni znački in bogatijo

besedni zaklad. Devetošolci dosegajo lepe uspehe na tekmovanjih v znanju nemškega jezika.

Zapisala učiteljica: Katarina Franja Ofič

LIKOVNO SNOVANJE (7., 8., 9. razred) – LS1, LS2,LS3

(enoletni predmet, vezan na razred)

Izbirni predmet **LIKOVNO SNOVANJE** dopolnjuje vsebine rednega predmeta LIKOVNA UMETNOST. Celotna dejavnost predmeta temelji na razvoju likovne ustvarjalnosti, likovnega raziskovanja sveta in odkrivanja posebnosti likovnega izražanja.

Predmet lahko učenec obiskuje vsa tri leta, dve ali eno šolsko leto.

SPLOŠNI CILJI PREDMETA

Učenci:

- ✓ razvijajo zmožnost opazovanja, predstavljalnosti, likovnega mišljenja, likovnega spomina in domišljije;
- ✓ razvijajo interes za različne oblike likovne dejavnosti;
- ✓ bogatijo in ohranjajo zmožnost za likovno izražanje;
- ✓ usvajajo znanje likovne teorije in ostrijo čut za likovne vrednote;
- ✓ se seznanjajo z likovnimi izrazi in se usposablajo za njihovo samostojno uporabo;
- ✓ ob rokovanju z različnimi materiali in orodji razvijajo motorično spretnost in občutljivost;
- ✓ z oblikovanjem prostorov in kiparskih volumnov razvijajo kiparski odnos in občutenje likovnega prostora;
- ✓ se seznanjajo z razlikami in povezavami med vizualnim in likovnim svetom;
- ✓ razvijajo likovnoizrazne zmožnosti in ustvarjalnost;
- ✓ ob likovno dejavnem delu bogatijo emocionalne, socialne in estetske osebne kvalitete;
- ✓ ob uzaveščanju čustev razvijajo čut za lepo;
- ✓ spoznavajo vlogo in pomen estetskih vizualnih komunikacij v ožjem in širšem okolju;
- ✓ razvijajo zmožnost doživljanja lepote v naravi in umetninah;
- ✓ razvijajo odnos za likovne stvaritve, do nacionalne in splošne človeške likovne kulturne dediščine;
- ✓ razvijajo zmožnost oblikovanja meril za kritično vrednotenje lastnih del, del vrstnikov ter stvaritev umetnikov;
- ✓ razvijajo zmožnost razumevanja različnih medijev vizualne kulture in zmožnost vrednotenja uporabnih predmetov ter likovne problematike v okolju.

INSPIRACIJA GUSTAV KLIMT

INSPIRACIJA – KUBIZEM

KIPARSKO OBLIKOVANJE

OBISK ZADRUGE DOBROTE V DRAVOGRADU

IZLET V BENETKE

Zapisala in fotografirala učiteljica: Alijana Tertinek

Predstavljamo, kako skupina učencev 9. c razmišlja o letošnji temi OTROŠKEGA PARLAMENTA.

20. 1. 2015 je od 17. do 19. ure v telovadnici OŠ KOROŠKIH JEKLARJEV na Ravnah potekala POKLICNA TRŽNICA za obe ravenski osnovni šoli, natančneje za

devetošolce in njihove starše. Svoje programe so predstavile srednje šole s koroške, štajerske in savinjske regije ter nekaj posameznih podjetij. Tako **smo lahko že pred informativnimi dnevi dobili veliko koristnih informacij, ki nam bodo zagotovo v pomoč pri odločitvi, kje nadaljevati svoje šolanje. Ideja o tržnici se mi zdi zelo zanimiva in koristna,** kar potrjuje tudi lepo število obiskovalcev.

Žan Adam

Kot vsak devetošolec se moram tudi sam odločiti, kje bom nadaljeval šolanje po končani osnovni šoli. Odločitev vsekakor ni lahka, vendar nam pri tem pomagajo starši, prijatelji, šolske svetovalne delavke, učiteljice, razredničarka, veliko informacij pa smo dobili na tehniškem dnevu in v medijih. Čakajo nas še informativni dnevi. **Možnosti je veliko in vsakdo se hoče vpisati v šolo, za katero misli, da mu najbolj ustreza glede na sposobnosti, želje, interese, poklicne možnosti ...**

Sam iščem pomoč tudi pri tistih, ki so že v srednji šoli ter jih sprašujem za nasvete. Razmišljati moram, kaj bo v prihodnosti, če me bo poklic veselil ali bom dobil službo in podobno. In prav s tem namenom se je odvijala poklicna delavnica. Tako smo lahko iz prve roke dobili še kakšno dodatno informacijo. Verjamem, da bo sedaj odločitev nekoliko lažja.

Žan Adam

Moja prihodnost

Zazrem se v nebo,
pomislim,
le kakšna moja prihodnost bo.
Živim nekje,
tavam v temi,
misli mi bežijo,
oči pa mi žarijo.
Želim si le to,
da moje življenje lepo bo.
A kaj je lepota?
Slepi me slepota.
**Daj, da bi videl tja daleč v daljavo
in zagledal svojo možnost pravo!**

Tine Pogorelc

Ker nam teče zadnji del šolskega leta v 9. razredu, se v naših glavah zastavljajo vprašanja, **kam naprej**. Pri tem nam pomagajo starši, učitelji, pedagoginja in zunanji mentorji, a **čakam na odločilni informativni dan**. Rad bi izvedel več o določeni šoli, v mojem primeru o Srednji šoli Ravne. Čeprav smo dobili in dobivamo veliko informacij, imam še dosti vprašanj.

Jani Trbovšek

KAM IN KAKO?

Ni lahko in ni težko,
nekaj srednjega je to.

Vsak poklic ima vrednote,
tukaj ocene so lepote.

V glavi se nahajajo vprašanja,
štejejo samo dejanja.

Nasveti in informacije so v pomoč,
na koncu šteje samo moč.

Poklicna pot je uganka,
še vedno nam neznanka.

Janja Saberčnik

Jaz osebno še pred kratkim nisem vedel, kaj bi hotel početi v življenju. Zdaj sem ugotovil, da je in bo delo v Metalu vsaj zame zelo zanimivo. **Pri odločanju sem dal prednost tistim poklicem, kjer je možnost, da bom po šolanju dobil delo.** Spodbudilo me je tudi dejstvo, da sem 5. generacija v družini, ki bo delala v tem podjetju.

Sašo Jamer

Poklic, poklicna pot ... Prvič v življenju se moram za nekaj odločiti/odločati. Kaj bom delal, počel, kako se bom preživljal, bom osebno zadovoljen? **Toliko različnih šol imamo na razpolago, ogromno je poklicev in trenutno malo možnosti za zaposlitev, da moramo že zaradi tega po pameti izbirati.**

Približno deset let se že ukvarjam s športom, zato naj bi bila posledično moja življenjska pot nekako načrtovana. Vendar se zavedam, da življenje ni šport, da se je

potrebno izšolati in (za)služiti za preživetje. **Še sreča, da je v mojem kraju športni oddelek gimnazije, kamor upam in želim, da bom sprejet in mi bo omogočeno še naprej trenirati, prav tako pa bom za krajši čas preložil najresnejšo odločitev v svojem življenju, in sicer za kateri poklic se bom odločil in kaj bo moje vodilo življenja.**

Žan Rihter

Kateri študij in poklic izbrati,
čemu se posvetiti in v kaj svoj trud vložiti?

Odločiti se je res težko,
starši in vsi v šoli ti v pomoč so,
a odločitev še vedno tvoja bo.

Da boš v življenju srečen,
dobro premisli, katero šolo boš izbral,
da boš po šolanju zaposlitev dobil
in sadove svojega učenja zaslužno užil.

Primož Volker

DNEVI REALIZIRANIH DEJAVNOSTI PREDMETNE STOPNJE NA NAŠI ŠOLI V MESECU **MARCU** IN APRILU

Poročilo s šolskega parlamenta

V četrtek, 25. februarja 2015, smo imeli zasedanje šolskega parlamenta. Tema 25. otroškega parlamenta je bila **Izobraževanje in poklicna orientacija**. Na to temo so predstavniki od 4. do 9. razreda pripravili poročila. Učenci 4. in 5. razreda so narisali risbe in plakate. Sodelujoči so predstavljali različne poklice, pripravili so poročilo s tržnice poklicev in anketo, ki so jo izvedli med devetošolci. Predstavili so družabne didaktične igre, ki so jih izdelali sami v zvezi s poklici. Zasedanje je vodil predsednik šolske skupnosti Žan Adam.

Poročilo z občinskega otroškega parlamenta

V četrtek, 5. marca 2015, je potekal v sejni sobi občine Ravne na Koroškem občinski otroški parlament. V kulturnem programu so sodelovali Urban Reiter, Žiga Kristijan Žigon in Hana Mikić. V avli občinske stavbe smo pripravili razstavo likovnih izdelkov učencev OŠ Prežihovega Voranca.

Mladi parlamentarci so razpravljali na temo **Izobraževanje in poklicna orientacija**. Učenci so predstavili svoje naloge in prispevke. Predstavili so pot do poklica, ugotavljali, kdo in kaj vpliva nanje pri izbiri, kako pridobiti informacije, spoznavali so najrazličnejše poklice. Devetošolci so predstavili anketo o izbiri poklica in poročali o Tržnici poklicev. Zasedanje je vodil učenec 9. b-razreda Aljaž Mesner. G. župan je nagovoril vse sodelujoče in jim namenil pohvalo in spodbudne besede.

Poročilo s 25. regijskega otroškega parlamenta

25. regijski parlament je potekal v Kulturnem centru Ravne na Koroškem. Udeležilo se ga je 11 osnovnih šol s Koroške: OŠ Koroški jeklarji in OŠ Prežihovega Voranca z Raven na Koroškem, OŠ Franja Goloba s Prevalj, OŠ Mežica, OŠ Črna, OŠ Dravograd, OŠ Šentjanž pri Dravogradu, OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu, OŠ Vuzenica, OŠ Muta in OŠ Brezno – Podvelka.

Organizator regijskega parlamenta je bilo Društvo prijateljev mladine za Koroško, katerega predsednica je Vesna Lujinovič, ki je mlade razpravljalce tudi nagovorila.

Mlade parlamentarce je pozdravila in nagovorila tudi posebna gostja letošnjega regijskega parlamenta iz institucije Varuha človekovih pravic, Fides Ramšak, ki je predstavila projekt Zagovornik – glas otroka.

Prisluhnili smo slovenski himni, ki jo je zapela koroška talentka Adriana Kamnik. Po pozdravnih govorih je delovno predsedstvo regijskega otroškega parlamenta zasedlo svoja mesta. Zasedanje je vodil predsednik ŠS OŠ Prežihovega Voranca Žan Adam. Zasedanje je bilo v prvem delu namenjeno samo predstavitvam, poročilom in zaključkom občinskih otroških parlamentov vseh enajstih šol. Našo šolo sta predstavila devetošolca Aljaž Mesner in Sašo Jamer.

V drugem delu je potekalo delo v skupinah, kjer so se mladi pogovarjali in razpravljali o podtemah. Sledilo je poročanje in plenarna razprava. Skupaj je sodelovalo 47 otrok iz celotne regije ter 4 prostovoljci Gimnazije Ravne, ki so pomagali mladim parlamentarcem pri oblikovanju stališč pri delu v skupinah. Mladostniki so debatirali na

teme: formalno in neformalno izobraževanje, vsi poklici so pomembni, poklici prihodnosti in vseživljenjsko učenje. Za nacionalni parlament je kandidiralo 28 učencev iz enajstih osnovnih šol. Izbrani so bili: OŠ Šmartno, OŠ Šentjanž, OŠ Muta, OŠ Prežihovega Voranca (Sašo Jamer) ter OŠ Brezno – Podvelka. Učenca Žan Adam in Aljaž Mesner sta bila na pripravljalnem sestanku v Ljubljani dne 24. marca 2015 in sta sodelovala kot predstavnika Koroške na 25. nacionalnem otroškem parlamentu v Ljubljani, 13. aprila, v veliki dvorani Državnega zbora RS.

24. 3. 2015 je v Ljubljani potekal pripravljalni sestanek za 25. Nacionalni otroški parlament. Udeležilo se ga je 24 mladih parlamentarcev (2 iz vsake regije) ter njihovi mentorji. Koroško regijo sva zastopala Žan Adam in Aljaž Mesner. Na sestanku smo debatirali o tem, kako naj bi potekala otroški parlament in šolska skupnost. V drugem delu smo izvolili člane delovnega predsedstva ter predsednika. Na koncu smo izvolili 4 podteme, obravnavane na regijskem parlamentu, ki je potekal 2. 4. 2015, v Kulturnem centru Ravne na Koroškem. Udeležilo se ga je 11 šol, ki so podale predstavitve o svojem delu. Na koncu smo še izvolili učence, ki bodo Koroško predstavljali na Nacionalnem otroškem parlamentu v soboto, 11. 4. 2015, v Državnem zboru Republike Slovenije.

Žan Adam

Fotografirala: učiteljica Zvonka Kavšak in učenci ŠS

POLFINALE DRŽAVNEGA PRVENSTVA ZA UČENKE V NOGOMETU

V sredo, 11. 3. 2015, smo v telovadnici OŠ Prežihovega Voranca gostili polfinale turnirja za državno prvenstvo v nogometu za učenke letnika 2000 in mlajše, s pričetkom ob 10.30. Na slovesni otvoritvi tekmovanja so se z glasbeno in s plesno točko predstavili učenci in učenke naše šole. Na turnirju so sodelovale naslednje osnovne šole, ki so se pomerile med seboj: OŠ Pohorskega odreda, OŠ Ludvika Pliberška in OŠ Turnišče. Naše učenke 9. razreda so se zmagoslavno uvrstile na 1. mesto, ki smo ga bili vsi veseli.

Tisa Praprotnik

Foto: Urška Hancman in Filip Dihpol

Po prvi odigrani tekmi **smo intervjuvali našo nogometašico Zalo Igerc.**

KOLIKO LET ŽE TRENERAŠ NOGOMET?

Nogomet treniram že 3 leta.

V KATERI POZICIJI IGRAŠ?

Sem napadalka ali pa vezna igralka.

ALI STE PO PRVI ODIGRANI TEKMI ZADOVOLJNE Z REZULTATOM?

Ja, smo, bilo bi lahko boljše, ampak običajno, ko je prva tekma, odigramo slabše. Na igrišču smo se zabavale, nabrale smo si veliko prednost, tako da je v redu za začetek.

ALI SI DOSEGLA KAKŠEN GOL?

Ne, gola nisem dosegla. Sem pa dvakrat podala soigralki in je ona dala gol.

ALI SI IMELA PRED TEKMO KAJ TREME?

Ja, seveda, pred vsako tekmo je prisotna trema, a po več odigranih tekmah se trema manjša in danes ni bilo hudo.

PRVO TEKMO STE ODIGRALE ZELO DOBRO. IMAŠ KAJ TREME PRED NASLEDNJO?

Ne vem, ne vem še, kako spretno so druge igralko, s katerimi se bomo pomerile.

PO PRVIH PETIH MINUTAH STE ZADELE KAR TRI GOLE. KAKŠEN JE BIL OBČUTEK OB TEM?

Občutek je bil 'neverjeten', škoda pa je, da potem nismo zadele še kakšnega gola.

ŽELIMO VAM SREČNO NADALJEVANJE TURNIRJA.

Hvala.

Urška Hancman in Filip Dihpol, 7. r.

**POUK MALO DRUGAČE NA NARAVSKIH LEDINAH
(11. 3.–13. 3. 2015)**

V sredo ob pol treh smo se učenci krožka **INOVATIVNO REŠEVANJE PROBLEMOV** dobili pred šolo in se s kombijem odpeljali na tridnevni tabor na Ledine, ki ga je organizirala pomočnica ravnateljice, Veronika Kotnik, z nami pa je šla še Aleksandra Slatinšek Mlakar, mentorica krožka. Tudi tokrat sta nas spremljala vodnik Viljem in pes Ron.

Prvi večer smo imeli pohod do zgornjih Naravskih Ledin. Drugi dan smo dokončali svoje projekte, ki smo jih prej že oddali učiteljici Veroniki, se sankali, kepali in igrali na snegu, ki ga je bilo na Ledinah še dovolj. Veliko časa smo se družili in spoznavali prijatelje iz višjih razredov, ki jih drugače samo bežno srečujemo na šolskih hodnikih. Zvečer smo se veliko pogovarjali in skupaj pogledali film *Wild Child*, tako da je bilo spanca manj. Naše tridnevno druženje je bilo zabavno tako kot lanskoletno, ko sem se sam prvič udeležil delavnice *Pouk malo drugače*.

Fotografirala učiteljica: Aleksandra Slatinšek Mlakar

Napisal: Rok Ažnoh, 7. r.

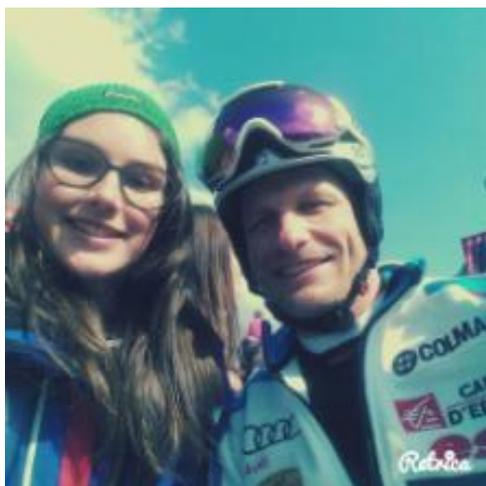
Fotografiral: Rok Ažnoh

POKAL VITRANC

Končno se mi je 14. marca 2015 izpolnila želja, da si v živo ogledam veleslalom moških za svetovni pokal, ki je potekal v Kranjski Gori. Od doma smo se odpravili že zelo zgodaj. Pot nas je vodila preko Avstrije in ko smo prečkali mejni prehod Korensko sedlo in se pričeli spuščati h Podkorenu, mi je srce že močno razbijalo.

Stopili smo na prizorišče in se namestili zraven žičnice. Ker sama treniram, poznam postopek priprave na tekmo. Vedela sem, da bodo tekmovalci pred tekmo opravili ogled proge.

Moja domneva je bila pravilna. Naenkrat so mimo mene hodili šampioni, Julien Lizeroux, Alexis Pinturaul, Mathias Mayer, Kjetil Jansrud, Ted Ligety ... Vljudno sem jih poklicala in na presenečenje vseh so stopili do mene, se mi podpisali na čelado in z menoj naredili »selfi«. Ne znam vam opisati občutkov, ki so me navdajali.

Blažka z Julienom Lizerouxom in Mario Hoefl Riesch.

Z mamó sva zagledali tudi Mario Hoefl Riesch. Dvakratna svetovna prvakinja je sedaj komentatorka za nemško televizijo. V nemščini sva ji zaželeli dobro jutro in ji pomahali. Bila je zelo vesela, da sva jo prepoznali. Pristopila je do naju in nastali so lušni posnetki.

Ko sva po končani tekmi zapuščali prizorišče, smo se poslovile z glasnim Tchuess in si pomahale v slovo.

Polni vtisov smo se vračali domov in si obljubili, da se naslednje leto znova odpravimo na tekmo. V meni pa se je porajala nova želja, ki vam jo zaupam takoj, ko se mi uresniči.

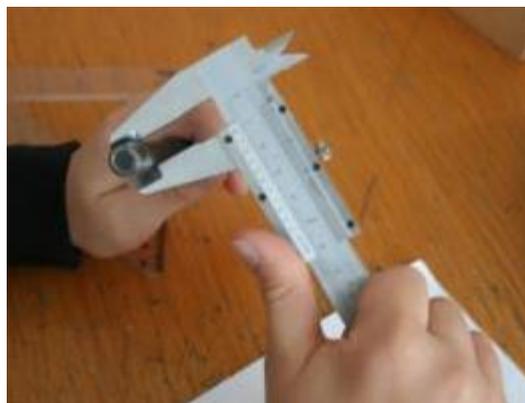
Blažka in Henrik Kristoffessen.

Blažka Jelen, 9. r.

16. 3. je potekal **TEHNIŠKI DAN** osmošolcev in osmošolk pod naslovom **MERJENJE**.

Kaj so počeli pod budnim očesom učiteljic?

Merili so ploščino (Cvetka Petrič), prostornino (Helena Ošlovnik), stopala (Darja Vrhovnik), natančno merili s kljunastim ali pomičnim ravnilom (Nives Kasper Mrdavšič) ter ugotavljali kislosti, bazičnosti in nevtralnosti (Vera Vušnik).

Napisali in fotografirali: Tisa Praprotnik in Tina Geč

KRALJ MATJAŽ IN ALENČICA

V sredo, 18. 3. 2015, je bila ob 18. uri v grajskem razstavišču KOKR lutkovna predstava Kralj Matjaž in Alenčica, katere avtor je Niko Kuret, zaigrala pa jo je lutkovna skupina **SENCE** z Gimnazije Ravne na Koroškem. Režiser predstave je Brane Vižintin, mentorica pa Mira Razdevšek. Besedilo je priredil Primož Vižintin **po motivih ljudske glasbe** in jo tudi posodobil. Lutke je izdelala naša učiteljica likovne umetnosti Alja Tertinek, Lucija Kotnik pa jih je oblekla.

Predstavo so izvedle: Tamara Komprej (Alenčica), Tara Ledinek (Hasan, Mustafa), Vita Mihelič (Pavliha), Lana Roglšek (Sultan), Zala Skitek (Kralj Matjaž).

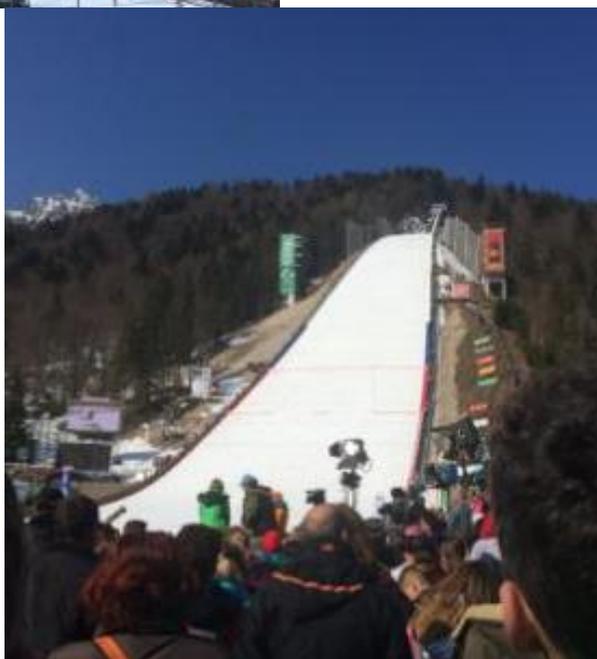
Povodni mož je najprej Matjažu ukradel Alenčico in jo zaprl v ječo. Pavliha in Kralj Matjaž sta jo hotela rešiti. Ko sta prišla do ječe, je Kralj Matjaž ukazal Pavlihi, naj ostane pri Alenčici in pazi nanjo. On pa je odšel po vojsko. Pri ječi so se dogajale smešne in čudne stvari. Na koncu Alenčico reši Pavliha. Kralj Matjaž in Alenčica pa sta se srečno poročila. Predstava je bila zanimiva in mi je bila všeč.

Fotografirala in zapisala: Rok Ažnoh in Grega Potočnik

V četrtek, 19. 4. 2015, smo se učenci naše šole udeležili kvalifikacij smučarskih poletov za zadnjo tekmo sezone v Planici, obenem pa smo bili prisotni ob otvoritvi nove skakalnice. Zaradi toplega vremena so morali začetni čas prestaviti, čakanje na slovenske orle pa so nam popestrili Rock'n'band z odlično glasbo. Na koncu smo ponosni odšli domov s slovensko zmago in še z enim rekordom Petra Prevca, ki nas še nikoli ni razočaral – očitno je naše navijanje pomagalo.

V sončnem pomladnem vremenu smo delili lepe trenutke uspehov z našimi skakalci, na katere smo vsi ponosni.

Besedilo in fotografije: Tina Geč

V četrtek, 2. 4. 2015, je potekal mednarodni dan otroških knjig v Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika Ravne na Koroškem, kamor so medse povabili priznana ilustratorko ter pisateljico Lilijano Praprotnik Zupančič, znano pod imenom Lila Prap. V krajši urici nam je predstavila večino svojih zanimivih ter zabavnih slikanic, ki se jih še vsi spominjamo iz zgodnjih otroških let. Moji vtisi so bili in so zelo pozitivni, saj je bilo njeno govorjenje sproščeno ter navdušujoče, večkrat se je zčila z liki iz knjig ter jih odlično oponašala.

Napisala in fotografirala: Tisa Praprotnik

POROČILO O PRIPRAVAH, TEKMOVANJU IN REZULTATIH za Cankarjevo tekmovanje 2014/2015

Naslov letošnjega tekmovanja je bilo »**IZROČILO KNJIGE**«.

IZBRANA BESEDILA:

2. in 3. razred: *Slovenske ljudske pravljice in pripovedke: O Povodnem možu, Mojca Pokrajculja*

4. in 5. razred: *Gaja Kos, Junaki z ladje Argo*

6. in 7. razred: *Josip Jurčič, Jurij Kozjak*

8. in 9. razred: *Fran Saleški Finžgar, Pod svobodnim soncem*

POROČILA učiteljic/mentorice letošnjega tekmovanja

V mesecu decembru smo se tudi učenci 3. razredov pripravljali na tekmovanje za Cankarjevo priznanje. Brali smo koroško ljudsko pripovedko Mojca Pokrajculja in pravljico O povodnem možu. Med seboj smo ju primerjali, obnavljali, iskali značilnosti pravljic in pripovedk. Učenci so kot pripravo na tekmovanje samostojno spreminjali, nadaljevali in zapisovali znani pravljici, v obliki samostojnega zapisa in stripa.

Tekmovanja se je udeležilo 13 učencev. Bronasto priznanje so osvojili: Nejc Pori, Luna Čiunik, Nina Čevnik, Nuša Gradišnik, Ana Kričej.

Po pregledu njihovih izdelkov ugotavlja, da imajo otroci v tem starostnem obdobju pri samostojnih zapisih in pisanju pravljič velike težave predvsem s premim govorom. Ne znajo ga še pravilno uporabljati in zapisovati, ga pa zelo radi zapišejo.

Zapisala mentorja: Katja Štern in Ožbalt Zmagaj

Gradivo je bilo za 4. razred kar zahtevno, tudi malo nasilno in otrokom manj poznano. Potrebno je bilo precej dela, da sem jim približala temo grške mitologije, zato smo malo popestrili in vključili še likovne in tehnične spretnosti – izdelali smo zemljevid Jazonovega popotovanja, otoke, ladjo, argonavte, pošasti ... Reševali smo naloge, pisali zgodbe ...

Rezultati niso bili ne vem kako dobri, učencem manjka ustvarjalnost in lastni odzivi na zgodbo. Na tem bomo gradili v prihodnje.

Tekmovalo je 7 učencev iz 4. a in 5 učencev iz 4. b-razreda. **Bronasto priznanje so osvojili štirje: Jaka Kokol, Urška Kordež in Ema Spanžel iz 4. a ter Nika Pandev iz 4. b.**

Branje je bilo poučno tudi za naju.

Zapisali mentorici: Milena Sinanovič in Tanja Mavrel

V petem razredu smo brali knjigo z naslovom Junaki z ladje Argo. Mit o argonavtih jih je prevzel in so ga večkrat prebrali ter o vsebini razpravljali. Na tekmovanje so se v okviru dodatnega pouka slovenščine radi pripravljali in nalog so se lotili z vso resnostjo. Okvirna navodila za pisanje so učence omejila in so pravzaprav odgovarjali na vprašanja in pozabili na to, da pišejo Priročnik za argonavte. Tekmovalo je 7 učenk iz 5. a-razreda (nekaj se jih je prvič odločilo sodelovati). **Bronasto priznanje sta dosegli Melina Kelaidis in Manca Sedar.**

Zapisala mentorica: Zvonka Kavšak

V petem razredu smo brali knjigo z naslovom Junaki z ladje Argo. Tekmovanja se je udeležilo 5 učenk iz 5. b-razreda, pripravljali pa smo se pri dodatnem pouku slovenščine. Knjigo smo skupaj večkrat prebrali, skupaj diskutirali. Na tekmovanje so se radi pripravljali in nalog so se lotili z vso resnostjo. **Bronasto priznanje sta dosegla Ema Kotnik in Anže Mesner.**

Zapisala mentorica: Alojzija Haložan

Iz obeh šestih razredov je skupno tekmovalo štirinajst učencev. Učenci so se na tekmovanje resno pripravljali in svoji starosti tudi primerno pisali. Kar nas je motilo, tako učence kot mentorje, je ustreznost navodil. Menim, da bi na tej starostni stopnji lahko v navodilih podrobneje napisali, kaj vse mora spis vsebovati. Kljub temu da zelo dobro poznajo avtorja in njegova dela, tega ne zapišejo, ker v navodilih ni zahtevanih elementov.

Bronasto priznanje je osvojilo šest učencev/učenk: Nik Šater, Žiga Kristijan Žigon, Jan Kokot, Mojca Mager, Daša Tušek in Gaja Tušek.

Zapisala mentorica: Jožica Štavdekar

V tem letu smo obravnavali tematiko povesti **Josipa Jurčiča JURIJ KOZJAK**. Opisovali in označevali smo književne osebe, se pogovarjali o odnosih med njimi, poskušali zgodbo aktualizirati in gledati na dogodke skozi različne perspektive oseb. Brskali smo po življenju in delu pisatelja ter spoznali njegov jezik, ki je za današnji čas že starinski. Ustavili smo se tudi ob literarnih izraznih sredstvih ter razlagali njihove pomene. Opredelili smo kraj in čas dogajanja, zgradbo (posebej smo se ustavili ob geslih na začetku poglavij). Posebej smo poudarili tematiko domovinskosti, doma in slovenskega jezika.

Kot vsa leta sem tudi letos opazila, da je učencem izredno težko pisati po navodilih in da se le redkim ljubi brskati po dodatni literaturi ter pisati krajša razmišljanja, primerjave, posodobitve (posebej v različnih besedilnih vrstah).

Na šolskem tekmovanju so se učenci morali postaviti v vlogo pisatelja, ki piše PISMO mladim bralcem (o svojem življenju, delu in zgodbi v povesti). Mislim, da je za to starostno stopnjo taka perspektiva prezahtevna in bi bilo dosti bolje (tudi sestavki bi bili boljši), če bi lahko pisali skozi svoje oči.

V 7. razredu se je letos na tekmovanje pripravljalo le 6 učencev/učenk (4 iz a in 2 iz b-razreda: Filip Dihpol, Kenan Dugonjić, Urška Hancman, Grega Potočnik, Zala Igerc in Saška Ridl). Tekmovalo jih je 5, ker je eden manjkal, **bronasto priznanje pa sta osvojila Saška Ridl in Kenan Dugonjić.**

Zapisala mentorica: Vanja Benko

Osmo- in devetošolci so brali zgodovinski roman Frana Saleškega Finžgarja Pod svobodnim soncem.

Med osmošolci se jih je za sodelovanje na tekmovanju odločilo zelo malo (le štirje) in še ti so naše skupne ure zelo neredno obiskovali (čeprav sem se želela z njimi dogovoriti za popoldanski čas srečanj). Prvič sem doživela, da nisem dobila nobene povratne informacije (nihče ni doma napisal kakšnega sestavka po navodilih). Zato je bil tudi nivo razmišljanj na tekmovanju zelo skromen. Tekmovali so: Blaž Mager, Zala Kordež, Maša Čegovnik in Lucija Ilišević. **Bronasto priznanje sta usvojila Maša Čegovnik in Blaž Mager.**

V 9. razredu je bil odziv večji. **14 jih je obiskovalo dodatni pouk** in priprave na tekmovanje. Večina je branje vzela zelo resno. Poglobili so se v življenje in delo pisatelja, v roman, osebe, zgodovinsko snov, primerjali ženske in moške like različnih svetov, razlagali literarna izrazna sredstva, tematiko, motive ... Brali in prebrali so precej člankov in kritik, vse smo tudi predebatirali in komentirali.

Šolskega tekmovanja, ki je bilo v četrtek, 4. 12. 2014, se jih je udeležilo 10 (Tina Geč, Tina Tušek, Tisa Praprotnik, Gal Leitgeb, Aljaž Dobnik, Aljaž Mesner, Žan Adam, Primož Volker, Sašo Jamer in Maruša Dolinšek). **Bronasto priznanje so usvojili: Tina Geč, Tisa Praprotnik, Gal Leitgeb, Aljaž Mesner, Primož Volker. Tina Geč in Tisa Praprotnik sta se uvrstili na regijsko tekmovanje, ki je bilo v četrtek, 22.**

januarja 2015, ob 14. uri v novih prostorih Srednje šole Ravne. Obe sta dosegli SREBRNO Cankarjevo priznanje, TISA PRAPROTNIK pa se je uvrstila še na državno, ki je bilo v soboto, 28. 3. 2015, na Ptuju, kjer je dosegla ZLATO CANKARJEVO PRIZNANJE.

Iskrene čestitke vsem dobitnikom priznanj, posebej še ZLATI TISI.

Vanja Benko, mentorica, predsednica tekmovalne komisije in organizatorica šolskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje na šoli za šolsko leto 2014/15

Zbrala in uredila: Vanja Benko

NEPOZABNA EKSKURZIJA DEVETOŠOLCEV IN DEVETOŠOLK V GARDALAND

Fotografirala: Tina Geč

16. 4. smo bili v Gardalandu. Iz Raven smo krenili ob 3.00 zjutraj. Vožnja z avtobusom je trajala 7 ur s tremi postanki po 20 minut. V Gardaland smo prispeli okrog 10. ure. Tam nam je vodič agencije Eja razdelil vstopnice in imeli smo 8 ur prostega časa, da smo si vse ogledali in se zabavali. Med najbolj adrenalinskimi atrakcijami so bili Bluetornado, Raptor, Oblivion, Magicmountain in Mamut. Skupaj smo se držali po skupinah in vrnitev k avtobusu je bila ob 18.30, odhod pa je bil ob 19. uri. Ker smo bili vsi zelo utrujeni od hoje in norenja, smo mnogi na avtobusu hitro zaspali. Na Ravne smo se vrnili okrog 1.30. Naslednji dan nismo imeli pouka, ampak le medrazredne športne igre in plesne vaje.

Jani Trbovšek, Nikolina Vidovič, Ana Vegmaher

Vožnja do Gardalanda z avtobusom je bila zelo dolga in naporna, ko pa smo prispeli na cilj, smo se takoj začeli zabavati v najrazličnejših vlakcih in na nešteti napravah. To je bilo za vse nepozabno doživetje in vsakdo upa, da bo še kdaj doživel podobno izkušnjo.

Žan Adam, Sašo Jamer, Klemen Poročnik, Tine Pogorelc, Tomaž Šinigoj, Žan Rihter, Veprim Racaj in Matija Česnik

V Gardalandu smo se imeli super. Noreli smo na vseh igralih v zabaviščnem parku. Najbolj všeč nam je bil Raptor, ker smo se v njem počutili varno (smeh). Najmanj všeč nam je bila Sekvoja, ker je bila stara. Kljub vsemu smo zelo uživali. Bilo je nepozabno.

Maruša Česnik, Saša Ranc, Kristina Čebul, Janja Saberčnik, Maša Krivograd, Nika Šapek in Lara Gorjup

Vožnja v Gardaland je trajala 7 ur (v eno smer). V avtobusu je bilo živahno (v zgornjem nadstropju) in priložnosti za spanje je bilo bolj malo. Ko smo prispeli do zabavišnega parka, smo dobili vstopnice in orientacijske karte. Doživetje je bilo nepozabno in s sošolci se bomo vedno spominjali tega izleta, saj je bil poln adrenalina in zabavnih dogodkov.

Gal Leitgeb, Zala Košak, Martin Džambas, Tilen Kolenc, Jan Štehar, Jakob Enci in Nik Nikolov Veber

Fotografiral: Jure Račnik

Zaključni izlet v Gardaland smo vsi težko pričakali. Dolga vožnja v Italijo se je na koncu izplačala. Kljub zgodnjemu prihodu in nenaspanosti smo vsi izkoristili proste trenutke in si čez dan nabrali precej dragocenih spominov. Dobra družba, sončno vreme in adrenalinske atrakcije so pripomogle k nepozabnim doživetjem, ki se jih bomo zagotovo dolgo spominjali.

Tina Geč

Z učiteljico Nino sem v Gardalandu preizkusil večino naprav. Peljala sva se tudi z vlakom smrti, imenovanim Mammut. Vožnja mi je bila zelo všeč. Šel sem tudi v srednjeveški grad in preizkusil športe na vodi. Domov sem se vrnil poln lepih vtisov. Zahvaljujem se vsem, ki so mi ta izlet omogočili.

Jure Račnik

ŠPORTNI DAN – MEDRAZREDNE ŠPORTNE IGRE

V petek, 17. 4., ko smo se v zgodnjih jutranjih urah vrnili iz Gardalanda, smo v šolo prišli do malice in smo imeli športni dan. Igrali smo odbojko. Na začetku smo imeli mešane ekipe, nato pa smo dekleta igrala proti fantom. Kljub trudu in naporom smo punce izgubile. Po dvanajsti uri, ko smo zaključili s tekmami, smo kot vsak petek imeli še plesne vaje. Naučili smo se dodatne korake, ki jih bomo zaplesali na valeti. Bilo je lepo, a smo po plesnih vajah bili še vedno zaspani in utrujeni.

*Maruša Česnik, Saša Ranc, Kristina Čebul, Janja Saberčnik, Maša Krivograd
Nika Šapek in Lara Gorjup*

V petek, 17. 4. 2015, je potekal športni dan za učence od 7. do 9. razreda. Zaradi poznega prihoda domov in naporega zaključnega izleta, ki smo ga devetošolci imeli prejšnji dan, smo lahko v šolo prišli šele ob 10. uri. Na urniku smo imeli mešano odbojko, ki so jo zaradi nenaspanosti igrali le nekateri. Po treh odigranih setih in dodatnem dremanju ob navijanju v telovadnici smo imeli potem še plesne vaje, po teh pa smo vsi rade volje odšli domov nabrat še nekaj lepotnega spanca.

Tina Geč

NARAVOSLOVNI DAN – EKOLOGIJA

Danes, 20. 4. 2015, smo devetošolci in devetošolke odšli na naravoslovni dan v KOCEROD v Mislinjsko Dobravo. Ogledali smo si njihovo podjetje, potek dela, naprave za ločevanje odpadkov. Naučili smo se, kako pomembno je ločevanje odpadkov in izvedeli, da veliko ljudi odpadkov še vedno ne ločuje pravilno. S tem uničujemo Zemljo, naš planet.

*Maruša Česnik, Saša Ranc, Kristina Čebul, Janja Saberčnik,
Maša Krivograd, Nika Šapek in Lara Gorjup*

Center za predelavo odpadkov KOCEROD v Mislinjski Dobravi je lepo urejen. Po krajši predstavitvi podjetja nas je njihov direktor, mag. Ivan Plevnik, odpeljal na vodeni ogled. Najprej smo videli sortirnico odpadkov, kjer so zaposleni ločevali suhe odpadke. Nato smo se odpravili v predelovalnico mokrih odpadkov, kjer vse sortirajo popolnoma mehansko. Potem smo si ogledali nastanek in shranjevanje komposta. Nazadnje smo šli še v skladišče kosovnih odpadkov, kjer smo zaključili z ogledom. V zadnjem času je vedno več govora o okoljskih problemih, a se stanje na srečo izboljšuje, saj se zavrže le približno 18 % odpadkov, ostalo reciklirajo ali predelajo v goriva pa tudi ozaveščenost o ločevanju odpadkov je na srečo vedno večja.

Aljaž Mesner

Z avtobusom smo se odpeljali v Mislinjsko Dobravo, kjer smo si ogledali regijski center za ravnanje z odpadki Koroške. Najprej smo se odpravili v sejno sobo, kjer nam je direktor povedal nekaj stvari o ločevanju in zbiranju odpadkov. Nato smo šli v sortirnico, kjer ročno sortirajo papir, karton, plastiko in kovine. Za tem smo si ogledali zbirališče mokrih odpadkov, nazadnje pa smo si ogledali kompostarno. Naučile smo se veliko zanimivega in poučnega o pomembnosti ločevanja odpadkov.

Nika Krivec, Nuša Jelen, Tina Tušek in Ana Štern

Vsem je bil današnji naravoslovni dan všeč. Najbolj nas je zmotil smrad in pomislili smo na težke delovne razmere zaposlenih. Vse ostalo se nam je zdelo zanimivo (urejeni prostori, okolica in stroji). Videli in izvedeli smo, da večino dela opravijo stroji in da imajo zelo malo zaposlenih.

Žan Adam, Sašo Jamer, Klemen Poročnik, Tine Pogorelc, Tomaž Šinigoj, Žan Rihter, Veprim Racaj in Matija Česnik

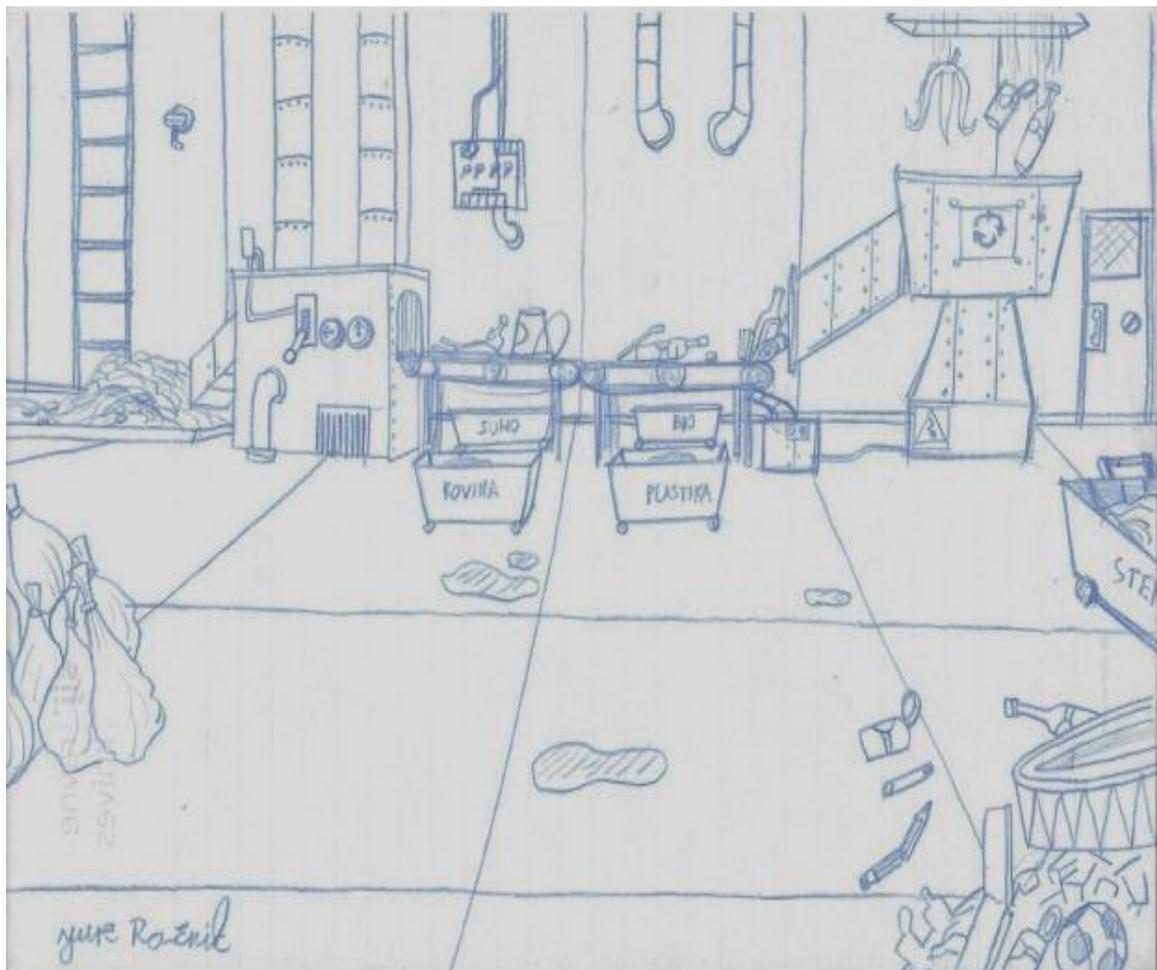
Fotografirala: Tisa Praprotnik

V Mislinjski Dobravi smo si ogledali center za zbiranje odpadkov. Najprej smo poslušali predavanje, nato pa smo si ogledali predelavo smeti. Naučili smo se, da moramo različne odpadne materiale ločevati, da se ne bomo zadušili v lastni nesnagi.

Gal Leitgeb, Zala Košak, Martin Džambas, Tilen Kolenc, Jan Štehar, Jakob Enci in Nik Nikolov Veber

Obisk v centru družbe za ravnanje z odpadki KOCEROD se nam je globoko vtisnil v spomin, predvsem zaradi smrdečih pogojev, s katerimi se zaposleni dnevno soočajo. Bili smo navdušeni nad njihovo zavzetostjo in skrbjo za naše okolje. Prizadevajo si zmanjšati količine odloženih odpadkov, katerih plini povzročajo širjenje ozonske luknje. Naučili smo se, kako pomembno je, da ločujemo odpadne materiale in jim s tem olajšamo delo.

Tina Geč, Tisa Praprotnik, Miha Pepevnik, Tilen Maček, Jaka Breznik, Ermin Mulalić

V ponedeljek, 20. 4. 2015, smo se učenci 7. b-razreda odpravili v Dobjo vas v Javno komunalno podjetje LOG. Ob 8:30 smo se zbrali pred starim delom šole in začeli našo pot. Ko smo prišli, nas je vljudno pozdravila direktorica podjetja in nam povedala vse o dejavnostih in nalogah podjetja. Najprej so nam pokazali smetarska vozila in vozila, ki jih uporabljajo pozimi za čiščenje in soljenje cest. Videli smo tudi delavnico in velike zaloge peska ter soli za zimski čas. Nato pa so nas peljali do zabojnikov za smeti in nam natančno povedali, kako naj ločujemo odpadke. V zabojnike za suhe odpadke spadajo čista plastika, papir, steklo, pločevinke, kovina itd. Vse je pripravljeno za recikliranje. Vsi odpadki, ki jih ne morejo reciklirati, spadajo v zabojnike za mokre odpadke – to so razbiti krožniki, skodelice, kozarci, plenice, vložki, iztrebki živali, kosti, nečista embalaža, neuporaben tekstil ... Biološko razgradljive odpadke pa odlagamo v ločen zabojnik, kamor spadajo zeleni vrtni odpadki (veje, trava, listje ...), kuhinjski odpadki (olupki, jajčne lupine, brisače, papirnati robčki ...).

Po ogledu smo si kar poleg odlagališča privoščili sendvič in sok, pred odhodom pa smo dobili še dve vrečki z navodili o ločevanju odpadkov. Lepo smo se jim zahvalili za ogled ter se odpravili proti šoli. Ob prihodu smo si ogledali kratek film o tem, kako moramo ločevati odpadke in kakšne izdelke vse lahko predelajo iz odpadnih smeti. Po koncu filma smo se razdelili v skupine in začeli delati plakate. Nismo imeli veliko časa, a smo se potrudili po svojih najboljših močeh in naredili lepe in poučne plakate, ki so razstavljeni v avli šole. Na tem naravoslovnem dnevu smo se veliko naučili o recikliranju, kako vse poteka na smetiščih, in predvsem, kako moramo skrbeti za svoje okolje in za naš planet Zemljo.

Imeli smo se super in srčno upamo, da bomo imeli organiziranih še več tako zanimivih naravoslovnih dni.

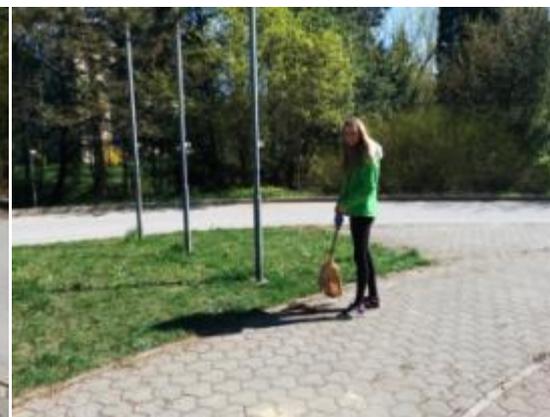
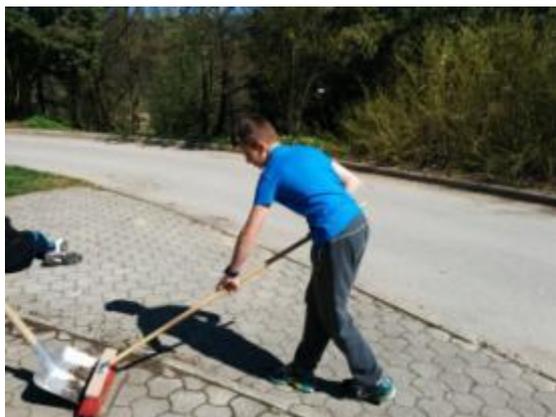
Zala Igerc

Na naravoslovnem dnevu smo očistili okolico šole in raziskovali organizme v reki Suhi. Nekaj fantov nas je bilo zadolženih za grabljenje, nekateri so pobirali smeti in pometali, skupina je s prekrasnimi škorenjčki brodila po Suhi, raziskovala ter očiščevala reko. Bilo je zabavno, imeli smo se precej bolje kot pri pouku in nekateri smo se tudi pošteno utrudili.

Filip Dihpol

Skupina učencev in učiteljev je čistila okolico šole.

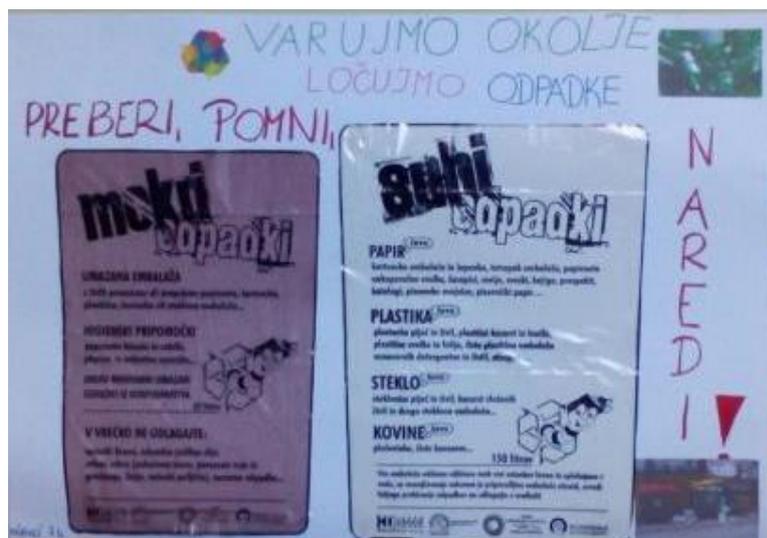

Fotografirala: učiteljica Cvetka Petrič

Na ogledu čistilne naprave so nam pokazali bazen, napolnjen z blatom iz kanalizacije. Vse nato stisnejo in posušijo, da nastanejo briketi, ki jih lahko uporabimo za kurjavo. Naredili smo tudi preizkus, koliko amonijaka vsebuje voda, ki priteče v čistilno napravo in koliko ga vsebuje voda, ki odteče iz čistilne naprave.

Matija Pandev

Fotografiral: Matija Pandev

VODNI ORGANIZMI: INDIKATORJI ONESNAŽENOSTI VODE

NARAVOSLOVNI DAN sedmošolcev

Na »lovu« za vodnimi organizmi.

*Presenečenje.
Koliko nevretenčarjev živi v reki Suhi.*

Ličinka košeninarja pod stereo lupo zglada precej »strašno«.

Potočni postranci. Velikost: 1-2 cm.

Ličinka močerada in vrbnice v opazovalniku za vodne organizme.

Zapisala in fotografirala: učiteljica Karolina Kumprej Pečečnik

Majhne, a velike prigode v našem življenju

Mnogih prigod, ki smo jih doživeli v svojem ranem otroštvu, se niti ne spominjamo, ampak nam jih kasneje pripovedujejo naši najbližji. Nekatere so bile boleče in žalostne, druge vesele, vse pa poučne. Predstavljamo vam iskrice (večina jih je iz arhiva) iz otroških dni. Morda bo kdo podoživel svoje otroštvo.

Moja mama je bila na določen dan zadolžena za pometanje v bloku. Dala mi je v roke metlo in me poslala na delo. Ko sem končal, nisem vedel, kaj naj s kupom smeti. Vzel sem moški čevlji in vse vsul vanj. Ko je sosed to ugotovil, me je okregal. Od tistega dne mi ni bilo več treba čistiti.

Andrej A.

Rad se spomnim počitnic pri dedku v Ljubljani. Poslal me je v trgovino po kilogram »ropice«, a prodajalka mi je rekla: »Ropičke pa nimamo.« Potem sem ji s prstom pokazal na krompir in ga dobil. Ko sem se vrnil k dedku, sem hitro povedal, kaj se mi je zgodilo in oba sva se od srca nasmejala. Poučil me je, da v Ljubljani ne poznajo koroških narečnih besed.

Blaž R.

Prvo decembrsko sredo je bil zame sprva navaden dan. Z očetom sva šla smučat in trenirat na Moelltal. Počasi sva se odpravila na vlak in gondolo. Ker je bilo megleno, je trener presodil, da bomo smučali prosto na zgornji žičnici. Tretjo vožnjo sem smučal tako kot prej, a v zadnjem delu zaradi slabše vidljivosti nisem pravočasno zagledal neoznačenega kupa snega. Pridirjal sem naravnost vanj. Zabolelo me je v desni nogi. S teptalcem so me odpeljali do gondole za prevoz poškodovancev, nato do vlaka, naprej v dolino in z rešilcem v bolnišnico v Spitalu, kjer so poskrbeli zame. Sreča, da imam kot izbirni predmet nemščino in sem se znal zmeniti sam. Zdaj počasi okrevam in čakam, da se mi kost zaceli. Dnevi se mi vlečejo kot kurja čreva, saj sem navajen dejavnije preživljati dni.

Rok Ažnoh

Prvega aprila zjutraj v moji sobi na mizi zazvoni telefon. Oglasim se in izvem veselo novico. Hitro sem si v mislih povedala: »Jupi, novega telička imamo!« Odhitela sem v hlev in povprašala mamo: »Kje je teliček?« Z nasmeikom mi je odgovorila, da je danes prvi april. Ugotovila sem, da radovednost ni lepa čednost.

Maja J.

Bil je deževen dan, zato smo z družino gledali televizijo. Stala sem ob maminem stolu in se igrala. Naenkrat sem na televiziji zagledala kroglice. Velike, majhne in pisane. Zasrbeli so me prsti, da bi jih prijel. Odcapljala sem do ekrana in bila zelo razočarana. Nisem jih mogla prijeti. Tudi se nisem zavedala, da sem ravno takrat shodila.

Laura P.

Ko sem bila majhna, sem rada opazovala, kako je babica preštevala denar. Nekega dne sem na mizici opazila velik svetleč kovanec. Radovedno sem si ga ogledala. Moje roke so ga kar same odnesle v usta. Bil je trd, zato ga nisem mogla pregrizniti. Ker ni šlo, sem ga celega pogoltnila. V tistem trenutku je babica opazila moje dejanje. Obrnila me je na glavo in me tresla, da je spravila kovanec iz grla. Bil je dober, čeprav ni imel sladkega okusa.

Zala O.

Bila sem pogumna in drzna. Skoraj ničesar se nisem bala. Posebej sem občudovala skakačce pri skokih in poletih. Svoj adrenalin sem preizkusila kar doma. Moje zaletišče je bila likalna deska, moj doskok pa sedežna garnitura. Ko sem bila pripravljena, sem slavnostno oznanila: »Primož Peterka, slovenski skakalec!« Z likalno mizo vred sem zgrmela proti doskoku. Babica in mama sta hitro pritekli in me pregledali. Posledica je bila počena ključnica. Babica pa je dejala: »Kdor visoko leta, nizko pade.«

Tjaša G.

Mama mi je dala kos kruha. Zdel se mi je zelo trd. Šla sem v WC in ga pomočila v školjko. Skoraj sem ga že dala v usta, ko me je zadnji hip zalotila mama. In moje pojedine je bilo konec.

Vesna F.

Vsepovsod ena majhna glavica, ki teka za otroki. Moj drugi rojstni dan. Zaželela sem si rdeč avtomobilček. Res sem ga dobila. Nisem pa vedela, da je na daljinski upravljalnik. Tekala sem za njim, on pa me ni in ni hotel počakati. Vsi so se smejali, jaz pa nisem odnehala. »Pocaki, pocaki,« sem mu govorila, avto pa nič. Bila sem tako jezna nanj, da je potem kar lep čas sameval v omari.

Nina P.

Neko poletje, ko nismo šli na dopust, ker je imel oče preveč dela, sem si pred hišo prinesla zlozljiv stolček, mizico, brisačo in sok. Naredila sem si plažo kar pred hišo in namesto da bi uživala na morju in gledala ladje, sem doma gledala avtomobile.

Kaja L.

Ker je navada železna srajca, že leta hodimo na dopust v isti kamp. S prijateljem uživava v plavanju in potapljanju, starše pa moriva, da naju vozijo na ribolov. Nekega poznega popoldneva sva bila še posebej neutrudna in nisva vrgla puške v koruzo. Vztrajala sva do trde teme, a ulov je bil bolj pičel, saj sta prijeli le dve mini ribici. Ko smo ju spekli, sta bili še posebej slastni.

Vid Ramšak

Zgodbice so pisali otroci in mnogi so danes že odrasli, tudi starši. Imeli so prekrasno otroštvo. Le kako živijo zdaj in kaj vse so do danes doživeli? So jim bile ali so jim otroške neumnosti še dovoljene?

Kadar je zunaj grmelo, so mi doma govorili, da se bogec krega. Slučajno sem bila malo pred nevihto zelo poredna. Ko je prvič zabliskalo in zagrmelo, da se je stresla cela hiša, sem popolnoma onemela. Tekla sem pod križ, ki ga je imela babica

v kuhinji, in prosila: »Bogec, ne se kjeat, saj bom pjdna, samo ne se kjeat.« Takrat sem bila še premajhna, da bi vedela, da naravni pojavi nimajo povezave z bogom. Je pa bilo to zame poučno, saj sem bila potem bolj pridna.

Tjaša G.

Odločili smo se, da gremo med počitnicami na vikend sorodnikov, ki je nekje boga za hrbtno. Takoj smo bili očarani nad čudovito naravo, zvečer pa sem okusil branje z naglavno svetilko, saj v koči ni bilo elektrike. Skoraj mi je srce padlo v hlače, ko sem zunaj zaslišal tuljenje in ropotanje. Nismo imeli druge izbire, kot da počakamo do jutra in poiščemo sledi gozdnih živali. Toda vrnilo smo se praznih rok.

Vid Nenad Režej

Odpravili smo se k babici. Hodili smo po kamnih, kamenčkih in pesku ter ob tem opazovali de-ročo vodo. Zatopljena sem bila v opazovanje vode, ptic in narave, le na pot pod nogami sem poza-

bila. Trusk, obležala sem na tleh. Čeprav me je zviti gleženj pošteno bolet, sem se počutila super, saj so me naslednjih nekaj tednov nosili po rokah in mi stregli kot kraljici.

Eva Šteharik

Kot otrok sem bila menda zelo radovedna. Nekoč sem v mamini omari našla kremo. Namazala sem se z njo. Ker pa nisem vedela, da je za koleno, je sledil rdeč obraz in krokodilje solze. Od takrat naprej nisem nikoli več stikala po tujih rečeh.

Ana P.

Pričeli so se lepi dnevi. Kdo bi popoldne mislil na domačo nalogo in učitelje? Zdrvel sem na igrišče in se predajal igri. Mama je doma kuhala slabo voljo, ker je vedela, da nisem opravil svojih dolžnosti za šolo. Čakala je, da se vrnem. Na večer sem se vrnil v stanovanje, mama pa takoj: »Kje si hodil tako dolgo? Pa domača naloga?« »Saj jo bom zdaj napisal,« sem rekel. Vzel sem šolske stvari in začel pisati. A nastal je problem. Ni in ni šlo. Takrat sem zaprosil mamo, naj mi pomaga. Niti slišati ni hotela. Celo prepovedala mi jo je napisati. »Boš

pač brez naloge. Kar povej učiteljici, da ti je nisem pustila napisati.« Ničesar nisem razumel. Strah mi je glodal kosti pred jutrišnjim dnevom. Naslednji dan je učiteljica preverjala naloge. »Rok, ali nisi napisal naloge?« je vprašala. »Ne, mi je mama ni pustila napisati,« sem s strahom odgovoril. »To pa že ne bo res. Se bom z njo pogovorila, jutri naj pride v šolo!« je bila jezna. Na strašen pogovor, ki sem se ga zares bal, je poklicala tudi mene. Tisti popoldan sta mi v glavo vcepili dejstvo, da je šola prva in edina stvar v mojem življenju.

Rok P.

Zbrala in uredila: Vanja Benko, prof. ♥ Ilustriral: Juro Račnik, devetošolec ♥ OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem

REGIJSKO TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE NA NAŠI ŠOLI 1. 4. 2015

REZULTATI ŠOLSKEGA TEKMOVANJA (bronasto priznanje)

6. razred: Urban Reiter, Jan Kokot, Mojca Mager, Noemi Borko, Luka Iosif Kelaidis

7. razred: Rok Ažnoh, Filip Dihpol, Grega Potočnik, Urška Hancman, Jie Xian Ji

8. razred: Luka Primik, Luka Breznik, Lucija Ilišević

9. razred: Maruša Dolinšek, Gal Leitgeb, Žan Adam, Sašo Jamer, Tine Pogorelc, Primož Volker, Tina Geč

REZULTATI REGIJSKEGA TEKMOVANJA (srebrno priznanje)

7. razred: Filip Dihpol, Rok Ažnoh, Grega Potočnik

9. razred: Gal Leitgeb, Žan Adam

REZULTATI DRŽAVNEGA TEKMOVANJA

V soboto, 18. aprila 2015, je bilo na OŠ Rada Robiča v Limbušu DRŽAVNO TEKMOVANJE, ki se ga je udeležil **Filip Dihpol** iz 7. razreda. Zlatega priznanja ni osvojil, je pa njegov rezultat vreden pohvale.

Vsem dobitnikom priznanj čestitamo.

Zapisala in fotografirala: Cvetka Petrič, mentorica

MINI ZOO SLOVENSKE KONJICE

Z družino smo se v (pred)prazničnih dneh odpravili v mini zoološki vrt, ki je v Slovenskih Konjicah. Do tja smo se vozili manj kot eno uro in čas je hitro minil, saj sva z bratom dremala.

Ob vstopu smo kupili nekaj hrane za živali (arašide za ptice ter mešanico semen in koruze za koze).

Papigi, ki te pozdravita.

Ogromno je v parku igral za najmlajše (kot v kavbojskih filmih).

Ogromni želvi ter kenguruja (eden se je hladil v senci, drugi je živahno skakal po prostoru, ki ga imata na razpolago).

Sveta krava in »plezajoča« koza

Pav in puran

Nosati medved, opica in nilski krokodil

Kuščarji, ptič (kot bi ga stresla elektrika), papiga

Tako se je zaključil zanimiv dan, naš družinski izlet, in priporočam vam, da obiščete ta živalski vrt, če ga še niste.

Zapisal in fotografiral: Staš Satler, 7. r.

Prebudil sem se »sredi« noči. Ob štirih sem dvignil glavo in pogledal na uro. Oblekel sem se v paradno uniformo, vzel inštrument rog ter note in odšel na Javornik. Tam smo kot vsako leto pričeli naš dan, 1. maj, z budnico. Z Javornika smo šli na trg, v »Reka graben«, na Tolsti Vrh, v Podkraj, na Čečovje, v Dobjo vas, (tudi na »Hof«), na Janeče in v Kotlje. Vmes smo se na posameznih postajah malo okrepčali s pijačo in jedačo, ki so nam jo pripravili krajanji posameznih naselij. Zaključili smo na Ivarčkem jezeru, kjer smo igrali na proslavi praznika dela. Letošnji gost osrednje prireditve je bil predsednik države Borut Pahor, ki je imel zares dolg govor, a smo mu spoštljivo prisluhnili. Bilo je lepo in komaj čakam, da naslednje leto spet naredimo podobno turo.

Napisal in fotografiral: Filip Dihpol

22. 4. 2015, SODELOVANJE z MEDGENERACIJSKIM CENTROM na Ravnah

Prebrali smo pesmi, ki so jih sedmo- in devetošolci pisali za literarni natečaj Prežihove ustanove in Občine Ravne na Koroškem (na temo Prežihovih Solzic).

Bralna značka združila mlade in stare

V slovenjgraškem domu starostnikov, ki je poslovna enota Koroškega doma starostnikov Črneče, so sklenili projekt Beremo za nagrado Toneta Partljiča. Potekal je drugo leto zapored, vanj je bilo letos vključenih okoli 300 bralcev, od stanovalcev doma, učencev okoliških osnovnih in srednjih šol, zaposlenih v domu do prostovoljcev. Dogajanje je potekalo na treh lokacijah, v slovenjgraški poslovni enoti, v Črnečah in v Koroškem medgeneracijskem centru na Ravnah. Poleg del Toneta Partljiča so prebirali še dela koroškega pisatelja Prežihovega Voranca.

Od lanske jeseni do konca aprila so udeleženci projekta na delavnicah brali, risali, peli, recitali, prikazovali razne skeče. Da je bilo zanimivejše, so jih obiskovali razni glasbeni in drugi gostje, denimo Milan Kamnik, pevski zbor Carinthia Cantat, slikar Leander Fužir pa je v medgeneracijskem centru odprl razstavo slik s tematiko Prežihovih del ... "Bilo je fantastično. S skupnimi močmi smo dosegli zastavljen cilj - kvalitetno medgeneracijsko povezovanje, kjer so se s pomočjo branja in delavnic prepletale različne generacije ljudi.

Brali so, risali, peli, se družili. (Slovenjgraška enota doma starostnikov)

Predvsem pa so se povezovali medčloveški odnosi in vsi skupaj smo prispevali k uresničevanju medgeneracijske solidarnosti," je dogajanje strnila vodja Doma starostnikov Slovenj Gradec Marijana Kamnik. (Jd)

Večer, 5.5.2015

Preberite, kako smo ustvarjali svoje rime. **Tisa Praprotnik, Gal Leitgeb in Bor Čepin** so za svoje pesmi prejeli priznanja in knjižne nagrade.

KONS: Vorančevo pisanje

Sedem za leseno pošast.

~~OSAMLJENA BELINA LISTA.~~

Pričakovana **napaka?**

Strmeče oči.

Pero počiva v roki.

Mamino oblikovanje stavkov.

Izliv besed, narekovanje, *pisanje*.

Ljubeče. Varčne.

Preproste. Varne.

Bo tudi **ON** čutil tako?

X: Izgubljeni brat.

Y: Žalost me ovija.

Z: Nostalgična empatija.

Packa. Poguba. Strah.

Črna luknja požira vase.

Tema požira.

Kristalne oči.

Solze razočaranja.

Alternativa – KRIČANJE.

Vznemirjena duša.

Celovec ali **Klagenfurt?**

Vprašanja. **Odgovori.** Črke.

Pismo zdrsne v kuverto za **Celovec.**

Nikoli več nazaj.

KJE si domovina?

KJE si, **slovenski JEZIK?!**

Tisa Praprotnik, 9. r.

PA DA BI ZNAL, BI VAM ZAPEL

Pa da bi znal, bi vam zapel o Vorancu,

ki v **REVNI DRUŽINI** je živel
in tudi veliko krivic je doživel.
Ki za *bogato pisanko* ni imel
in malo **kruha** je bil **vesel**.

Pa da bi znal, bi vam **pripovedoval** o Levem devžju,

kako **otroci** hodili so do sosedov
in kako vsi so bili **brez redov**.

Kako *Nacejevi Žepi* polnili so se,
kako **prijazno** je prosil za poln levi devžej še.

Pa da bi znal, bi vam *razložil*,

da **revni ljudje** zelo **trpijo**,

da se *bogati* zelo **veselijo**.

Da svet dandanes ni več enak,
da so **velike** razlike, ja, je tak.

Pa da bi znal, bi vam **pokazal**,

da v *Afriki* ljudje *brez bivališča* živijo,

da *otroci* v Afriki komaj brez hrane preživijo.

Da *bogat Človek* z ničimer zadovoljen ni,
da reven kapljico vode si želi.

Pa da bi znal, bi vam **povedal**,

da vedno **manj služb** na svetu je,
da preveč ljudi **brezposelnih** nabira se.

Da zaradi brezposelnosti dosti jih **trpi**
in da **veliko ljudi** to vidi, a zapre **Oči**.

Pa da bi znal, bi vas **prepričal**,
da bi pognali **veselje** v ta svet
in odpravili **revščino** in bi bil ReD.
Da **reven** ne bo več trpel
in da bo **SVET** spet **čist**, **zdrav** in **vesel**.

Gal Leitgeb, 9. r.

LEVI DEVŽEJ

Ker **MATERE pri sosedovi hiši **NI**,
so mali **OTROCI** pogosto lačni vsi.
Radi bi pobegnili od niča
in bili od mraza rdeči v lica.
Črne pike na pol oblečene gazijo v snegu,
zaradi mraza se včasih obrnejo nazaj v bregu.
Naceja »mati« večkrat v naročje vzame,
on tako **S SVOJIM DEVŽEJEM PRIDE DO HRANE**.
V toplem objemu se vse trpljenje da pozabiti,
saj **Prežihova mati je dobra kot kruh**
in otrokom zna vliti v srca up.**

Bor Čepin, 7. r.

SOLZICE ZA MAMO

Vsa skromna in **ljubeča** je mati sedela
in zrla v **daljavo**,
da nabere v Peklu si **šopek SOLZIC**.
Voranc se je zgodaj v Pekel **podal**,
da **solzice** za mamu bi nabral.
Strah ga je bilo globače zelo,
saj NI vedel, kaj tam videl **BO**.
Se **urno** v Pekel je podal,
za mamu **solzice** je **nabral**.
Ganjena je že navsezgodaj bila
in **sólze** z lic si je brisala.
Mali Voranc premagal je **strah**,
mamico **ljubeče** je objel,
da še **sonček** je bil to jutro **vesel**.

Žiga Obretan, 7. r.

PISMO

» **Pisali** v **Celovec** bomo bratu,« so rekli **MATI** naša **mi.**

»Pisal ti boš, **Prežih!**« so dalje **ukazali mi.**

Mali Lovro počasi in lepo po nareku pisal je,
a naenkrat pismo s **Črnilom** **popackal** je.

Sram ga je bilo

in pri **srcu** stisnilo ga je **močno,**

saj **rezervnega PISMA** doma **ni bilo.**

Ker **OČE** bil zaveden **Slovenec JE.**

hotel je, da v **naslov Celovec** napiše se.

Prvo pismo ZA BRATA z ljubeznijo *napisano je bilo,*

ker **odpotovalo** je čez goro, v *tuyo deželô,*

ki **slovenska** bi lahko danes bila,

če le naša **POLITIKA** bi odnose med narodi prav

»poštimala«.

DANES **SMS** bi **Prežih** v tujino v sekundi **ODPOSŁAL,**

lahko bi z bratom po **mobiju** *klepetal,*

le **plačati** bi moral za **Čezmejni signal.**

Tudi po **elektronski** pošti bi si **pisala**

ali po **Skaypu** *klepetala,*

za kar **ZNAMKE** ne bi **potrebovala.**

Rok Ažnoh, 7. r.

PREMAGANI STRAH

Na jok mi je šlo,

a oče je le **zmajal z glavo**.

V PEKEL moram z živino iti,
a se pred večerom ne smem vrniti.

Mati so me poskušali tešiti,

vendar se PEKLA nisem mogel **rešiti**.

Brez usmiljenja staršev sem se moral v **strašno** globel podati,
živine pa nisem utegnil nazaj prignati,
zato zvečer **nisem mogel mirno zaspati**.

Mati **SO ME RADI IMELI**,

za nedeljsko mašo so si **solzice** zaželeli.

V sebi sem našel **pogum** svoj,

da grem s PEKLOM v boj.

Solzice sem tam v globači nabral
in se do **sončnega vzhoda** nazaj do doma podal.

Mati so na pragu pričakali me,

jaz v njen **objem** sem vrgel se.

Primož Volker, 9. r.

SUHI KRHLJI

Ko bi znala,
bi večkrat **Prežihovo črtico** Levi devžej brala.
Črtico, ki jo je napisal pisatelj **s Koroške doma.**
Črtico, ki govori **o lačnih** sosedovih otrocih.
Črtico, ki govori **o dobroti** Prežihove mame.
Črtico, ki govori **o Naceju** in njegovem levem devžaju.
Ko bi znala.

Berite, oj, berite, črtico,
ki govori **o lačnih otrocih,**
ki govori o otrocih **brez matere,**
ki govori **o premraženih otrocih brez tople oblekice.**

NAJ VAM SEŽE DO SRCA.

Zavedajte se, kako lepo je biti sit,
kako lepo je imeti dobro mamico
in na sebi **nezakrpano jopico.**

Kako lepo je imeti okoli sebe DOBRE LJUDI,
ki znajo ti prisluhiniti in pomagati.

Ko bi znala, bi pridno hruške nabrala.
Ko bi znala, bi koroških "japk" za vse nabrala.
Bi sušila, oj, kako sadje sušila,
da bi lahko otrokom suhe krhlje delila.

Ko bi znala.

Krhlje, dišeče krhlje,
da jih lačnim otrokom bi delila
in se za trenutek z njimi (po)veselila.

Ko bi znala.

Ko bi znala, bi večje in pisane žepe šivala.
Bi šivala, oj, kako šivala,
ko bi znala,
da bi lačni otroci vanje hranili

krhlje dišeče, krhlje vabeče.

Ko bi znala.

*Želim, da bi vsi ljudje na svetu vedeli,
kako lepo in veselo bi naše življenje BILO,
če revščine in lakote na svetu NE bi BILO.*

Ko bi znala, ko bi znala ...

Blažka Jelen, 9. r.

SODELOVANJE NA LITERARNEM NATEČAJU

Jure Račnik je s svojim stripom o Divji jagi sodeloval na natečaju KOK Ravne. V četrtek, 7. 5. 2015, je bil gost knjižnice in obiskovalcev ilustrator Marjan Manček, ki je obiskovalcem narisal družino Hribcev in predstavil, kako riše svoje stripe. Letošnje leto je nagrado prejel osnovnošolec Gašper s Prevalj.

Marjan Manček riše Hribce.

Jure Račnik ob svojem stripu

Napisal Grega Potočnik, fotografiral pa Staš Satler, 7. r.

Da bi spodbudili medkulturno razumevanje, toleranco, solidarnost, spoznavanje drugih narodov in držav v Evropski uniji ter hkrati spodbudili zavedanje lastne kulturne identitete, poteka **projekt Evropska vas**.

Naša šola v tem projektu sodeluje že četrto leto. **Spoznavali smo Estonijo, Avstrijo, Finsko, v tem šolskem letu pa podrobneje baltsko državo LITVO.**

V petek, **8. maja**, so učenci in učenke zelo uspešno predstavljali to državo na zaključni prireditvi v starem mestnem jedru Slovenj Gradca. Predstavili smo se z litovskimi značilnimi simboli v obliki izdelkov, spregovorili z novinarji radia in televizije, v kulturnem programu smo sodelovali z letošnjo evrovizijsko pesmijo Litve, številni obiskovalci pa so se lahko v prekrasnem vremenu posladkali z značilnimi sladkornimi presticami te dežele.

*Zapísala: Karolina Kumprej Pečėčnik, koordinatorka projekta
Fotografirala: Janja Čebulj, dipl. vzgojiteljica*

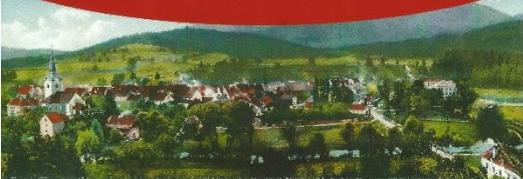
V petek, 8. maja, smo na Dobrihah igrali za obletnico Malgajevega boja za severno mejo. Zbrali smo se popoldne okoli 16.30 in odigrali pogrebno melodijo iz črne knjižice ter koračnici iz modre knjižice. Bilo je vroče, a igranje zame kot vedno super. V sončnem popoldnevu so naše modre paradne uniforme še lepše zasijale. Taborniki so prinesli slovensko zastavo in jo položili poleg spomenika. Naslednjo leto v istem času bomo spet na istem mestu in upam, da bo dan tak, kakršen je bil letošnji.

Filip Dihpol

Muzejske delavnice za otroke

MOJ KRAJ - MOJ SVET

KJE: Muzej Ravne na Koroškem, Štuharinja Stara železarna
KDAJ: 9. maj 2015, ob 10:30
KDO: otroci med 4. in 12. letom

Ulična razstava Moj kraj – moj svet z motivni razglednici s pogledi na Ravne na Koroškem, Kollja in Uršlja gora je osnovna otroške delavnice, kjer bomo spoznavali naše mesto v različnih zgodovinskih obdobjih. Na delavnici bomo iz gline izdelali zanimive motive z vhodnih vrat, ki jih bomo predtem videli na našem sprehodu po mestu.

Vstopnina: 1,5 €

RADOVEDNI POPEK

www.kpm.si | f

Koroški Pokrajinski Muzej Ravne na Koroškem

10. 5. smo se ob 10.30 zbrali pri "spodnjem vratarju" (pred vhodom v železarno). Gospa Liljana Suhodolčan, naša voditeljica, nas je prijazno sprejela. Pokazala nam je stare makete Raven, odšli smo na trg, kjer smo si na panojih ogledali fotografije in razglednice starih Raven, potem smo šli do ene najstarejših hiš v našem kraju, nato v Staro ulico, ki je priznana kot najstarejši del Raven. Sledile so zanimive muzejske delavnice, na katerih smo se naučili veliko novega. Vsakdo je dobil tudi razglednico Raven.

Zapisal Filip Dihpol, fotografiral pa Staš Satler

Naravoslovni dan osmošolcev se je začel 12. 5. 2015 ob 8. uri, ko smo se izpred bazena odpeljali najprej do Pliberka, kjer smo si ogledali slovenski kulturni dom in od g. Milana Pika izvedeli precej zanimivosti o čezmejnem sodelovanju in druženju, prireditvah in festivalih, politiki, ki prevečkrat ne podpira vsestranskih aktivnosti tako imenovanih majhnih društev in kulturnih delavcev ... Povedal nam je, da je Kulturni dom Pliberk že pred petnajstimi leti povezal koroško regijo in da kraji sodelujejo v različnih evropskih projektih. Stična točka, na kateri gradimo, je že nad 45 let trajajoča pevska revija »*Od Pliberka do Traberka*«. Poznanstva, ki so nastala v teh desetletjih, so prav tako pomemben temelj sodelovanja. Izvedeli smo, da gledališki abonma združuje občinstvo avstrijske Koroške in Mežiške doline, da z oddajo »*Odprta meja*«

na Koroškem radiu poskušajo informirati svoje ljudi o raznolikosti kulturnega ustvarjanja v Avstriji. Vedno se veselijo novih poznastev, predvsem uspešnega in zadovoljivega zaključka projekta. Poudaril je, da tudi z majhnimi koraki prideš do cilja.

Pot nas je vodila naprej do Gosposvetskega polja, kjer smo tudi pomalicali in se odpeljali na ogled Minimundusa – mesta v malem. Videli smo veliko znanih zgradb in ustanov v pomanjšanem merilu: Eifelov stolp, belo hišo, celo Blejsko jezero in predjamski grad. Od tam nas je pot vodila v Železno Kaplo, kjer smo imeli ogled Geo parka Karavanke.

Imeli smo se zelo lepo.

Matija Pandev

Učiteljica Marjeta Petrovič nam je prebrala besedilo, ki nas je popeljalo v začetek Karantanije. Vsi smo najbolj nestrpno čakali, da smo prišli v Minimundus. Tam smo videli znamenite stavbe sveta v pomanjšanem merilu, med njimi tudi Narodno univerzitetno knjižnico v Ljubljani. V Geo parku Karavanke, naši zadnji destinaciji, smo videli, kako so nastale Julijske Alpe. Spomnili so nas, da je bil v Mežiški dolini ognjenik, imenovan Smrekovec. Z mikroskopi smo gledali različne vrste kamnin. Ob koncu dneva smo bili vsi zadovoljni.

Tilen Javornik in Aljaž Ranc

21. 5. 2015 smo v popoldanskem času imeli 10. jubilejni MEGA ŽUR, za katerega se že vsa leta trudi naša učiteljica Slavica Klančnik s svojim timom. Čestitamo.

Fotografiral: Matija Pandev

Foto: Sandi Ocepek

KULTURNI DAN – »Gledališče«, 25. 5. 2015 za 8. razred

Ogled igre šolske gledališke predstave z naslovom **VAU, SMO DOBRI.**

Delo v treh skupinah: VAJA V PISANJU, OBLIKOVANJE GLEDALIŠKEGA LISTA IN VAJA V IGRI.

Pred igro in po njej smo zapisali:

- Od igre pričakujemo, da bo vsakdo dobro odigral svojo vlogo, da se bomo ob gledanju tudi zabavali, slišali lepe pesmi in videli zanimive plesne dele. Iz besedila vidimo, da bodo nastopajoči uporabljali tudi koroško narečje in sleng.
- Kostumi bodo verjetno kot vedno primerno izdelani, prav tako scena, ki je zaenkrat za nas še skrivnost.
- Osebnost sem se med predstavo zelo zabaval in tudi nasmejal. Bilo je super, da so veliko peli in plesali.

Anže Bračko, Vid Ramšak, Anže Šteharik, Leon Pakar in Ervin Klemenčič

- Pričakujemo prijateljsko tematiko, ljubezen in akcijo. V zvezi s tem pa ljubosumnost, jezo, nesporazum, jokanje, lepe in prijazne besede, snubitev, zaupanje in prevaro ...

Alen Skledar, Neža Zabev, Damjan Škrubej in Bine Brec

- Moje mnenje o igri je pozitivno. Na osnovi odlomka smo morali ugotoviti, kakšno temo bo imela igra, a mi ni šlo. Ko pa smo se kasneje pogovorili o predstavi, sem takoj ugotovil, da je šlo za prijateljstvo.

Bine Brec

- Danes smo si v Kulturnem centru Ravne ogledali igro, v kateri so igrali naši sošolci in sošolke. Meni je bila zgodba zelo všeč, ker so punce na koncu postale prijateljice.

Dario Josipović

Predstava je bila dokaj zanimiva, čeprav nekoliko (pre)kratka. Nekateri nastopajoči niso govorili dovolj razločno, večino pa moramo pohvaliti za odlično odigrane vloge. Plesne in pevske točke ter svetlobni efekti so pripomogli k nepozabnemu vtisu.

Tisa Praprotnik

Foto: Danica Hudrap

JUNIJSKI dnevi naših dejavnosti

Četrtek, 4. 6. – **ŠPORTNI DAN**, pohod na Brinjevo goro

Petek, 5. 6. – **VALETA** (v šolski telovadnici)

PLAVALNA TEKMA V KRANJU – ODPRTO DRŽAVNO PRVENSTVO je potekalo 6. in 7. junija. V konkurenci 400 plavalcev iz 13 držav so se plavalci Fužinarja odrezali odlično in osvojili deset absolutnih naslovov državnih prvakov. Zmagovali so: Damir Dugonjić, Tjaša Oder, Janja Jamšek, Janja Šegel ter vse tri ženske štafete. V absolutni kategoriji so se na zmagovalne stopničke poleg naštetih uvrščali še: Dejan Štehar, Diana Naglič, Maruša Mlinar, Matija Može, Gaja Natlačen ter Gašper Oder. V kategoriji kadetinj pa: Urška Hancman, Mojca Hancman ter Sara Račnik. Janja Jamšek in Janja Šegel sta kar sedemkrat popravljali rekorde v kadetski kategoriji. Jamškova je sedaj lastnica kadetskega rekorda na 100 in 200 hrbtno, ki sedaj znašata 1:04,28 in 2:17,81. Šeglova je popravila rekorda na 100 in 200 prosto, ki sedaj znašata 56,16 in 2:01,51.

Tekmovanje je bilo tudi izbirna tekma za EYOF, ki bo letos v Gruziji. Na tekmovanje so se uvrstili: Janja Šegel, Janja Jamšek, Sara Račnik in Dejan Štehar. Prav tako

je bil to zadnji rok za uvrstitev na evropske igre v Bakuju. Tu nas bo zastopala Diana Naglič. Z dobrimi rezultati so svojo udeležbo na SP v Kazanu potrdili tudi Damir Dugonjić, Tjaša Oder in Gaja Natlačen.

Urška Hancman

**Torek, 9. 6. – PODELITEV PRIZNANJ in zlatih Suhodolčanovih
BRALNIH ZNAČK devetošolcem/devetošolkam**

Fotografirala: učiteljica Cvetka Petrič

V torek, 9. 6. 2015, smo se učenci 7. razredov odpravili proti »glavi naše kokoške«. Vožnja je bila kar razburljiva, saj smo videli, kako se spreminja pokrajina okoli nas. Najprej smo se zapeljali do Radencev, kjer smo slišali in si ogledali vse o proizvodnji mineralne vode Radenske. Ustavil nas je prijazen gospod, nam povedal vse o zgodovini Radenske in takoj zatem smo si ogledali, kdaj in kako je nastala. Film na to temo je bil zanimiv, a še bolj zanimivo je bilo kasneje, ko smo si ogledali pravo proizvodnjo oziroma polnjenje Radenske. Po ogledu si je lahko vsak vzel plastenko, s katero smo se v vročini prijetno odžejali. Spet smo se namestili v avtobusu in se peljali proti Razkrižju. Po kratki vožnji smo se ustavili in si privoščili malico iz nahrbtnika.

Takoj, ko smo se okrepčali, smo se odpravili proti arheološkemu najdišču prazgodovinskih ostankov. Nekaj časa smo hodili po cesti, potem pa smo zavili proti gozdni potki, ki nas je pripeljala naravnost do najdišča. Tam nas je pričakala skupina

domačinov, ki so nam uprizorili življenje na način, kot se je odvijalo takrat. Tudi hiše, staje za živali, ognjišče in peči so bile takšne kot v prazgodovini. Odigrana predstava o starodavnem življenju je bila zabavna, saj so bili oblečeni v živalske kože in tudi obnašali so se prav neandertalsko. Po predstavi smo si dobro ogledali vse objekte, poskusili smo tudi hrano, ki so si jo pripravili sami na zelo drugačen način kot danes. Marsikdo je ob taki hrani vihal nos.

Naša zadnja postaja izleta je bila Dominkova domačija, ki je najstarejša obnovljena hiša v Sloveniji, zgrajena v panonskem slogu. Hišo smo si ogledali izmenično A in B-oddelek. Ko so ajevci spoznavali notranjost hiše, smo mi bejevci pozorno poslušali domačinko, ki nam je povedala vse podrobnosti o domačiji, mi pa smo si hiteli vse zapisovat na naše delovne liste. Kasneje smo se zamenjali in si tudi mi ogledali vse, kar smo prej slišali o Dominkovi domačiji.

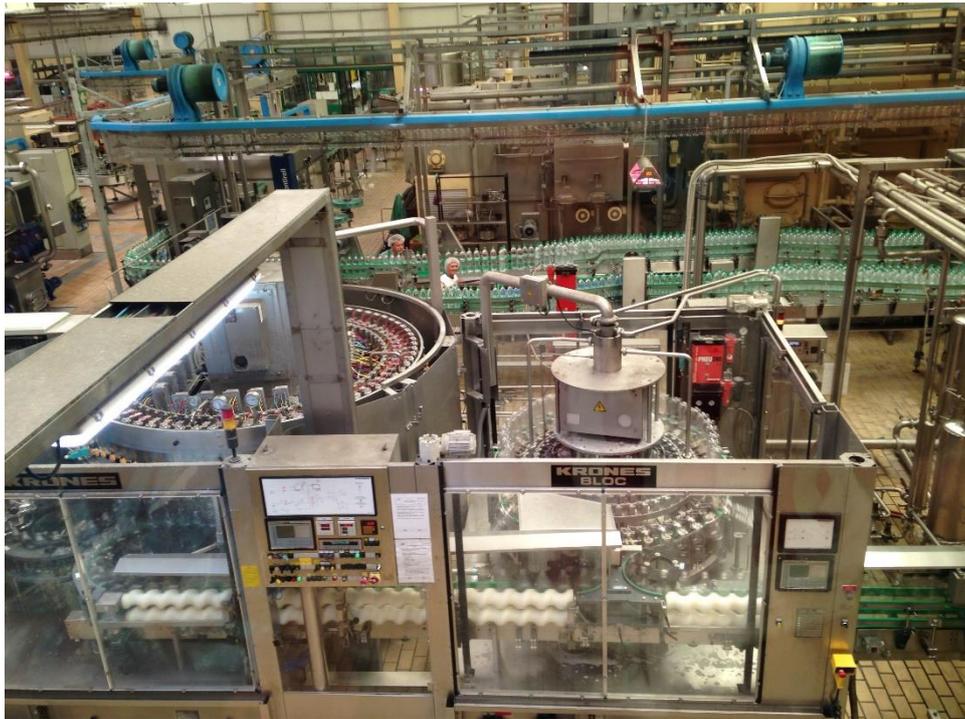
Kljub vročemu dnevu smo z zanimanjem poslušali in si ogledovali prekmursko kulturo, ki je drugačna od naše. Ves čas smo se zabavali in ostali nam bodo lepi spomini na zaključno ekskurzijo sedmega razreda.

Zapisala: Zala Igerc

Fotografiral: Rok Ažnoh

Naš prvi postanek je bil v **Radencih**, kjer smo si najprej ogledali kratek film, v katerem smo spoznali Radensko, njeno 140-letno tradicijo in sedanjost. Vodič nas je odpeljal tudi v prostor, kjer smo si lahko ogledali, kako poteka proces polnjenja naravnih mineralnih voda in brezalkoholnih pijač.

Naš drugi postanek je bil v **Razkrižju**, kjer smo doživeli odličen prikaz življenja izpred 5500 let v prazgodovinski naselbini Gradišče na Šafarskem. Tam smo imeli možnost poskusiti tudi jedi iz tistih časov (ribo in kruh) ter opravljati delo na njivah (orati).

Naš tretji in zadnji postanek je bil v **Gorišnici**, kjer smo si ogledali domačijo Dominkove značilne panonske hiše. To je najstarejša ohranjena panonska hiša v Sloveniji. Izvedeli smo veliko o značilnostih te hiše ter o zgodovini družine, ki je nazadnje živela v njej.

Domov smo se vrnili okoli 17.30. Izlet se mi je zdel zelo zanimiv, najbolj pa me je navdušil prikaz življenja izpred 5500 let, saj smo se nasmejali ljudem, ki so prikazovali življenje takratnega časa.

Zapisala in fotografirala: Urška Hancman

Fotografiral: Žan Lah, 7. r.

Ponedeljek, 15. 6. – **PREDAJA KLJUČA,** **PODELITEV SPRIČEVAL in POHVAL 9. r.**

Letošnja predaja ključa je bila nekoliko drugačna, a še vedno ne takšna, kot smo si jo zamislili (učitelji). S pomočjo skupine osmošolcev obeh oddelkov smo sešteli točke, ki so si jih nabrali na šolskih plesih.

A-razred je zbral 7 točk in B-jevci 2. Da ne boste mislili, da smo goljufali, smo vse zapisali. V tem delu je vodil a-razred (7 : 2).

Drugi del točk so osmarji zbrali s svojim delom in uspehi, ki so vidni v redovalnici in dnevniku, na priloženih barvnih listih za zapisovanje prekrškov ali pohval, izkazali so se na različnih tekmovanjih in brali za bralno značko. Razredničarka cejevcev je v mapi dosežkov poiskala rezultate, ki so jih posamezniki v vsaki oddelčni skupnosti dosegli. Izpisala jih je in seštela, naredila je primerjavo uspeha med oddelkoma in kateri razred je bil disciplinsko manj težaven. V tem delu so si točke nabrali bejevci in rezultat se je obrnil njim v prid (18 : 24).

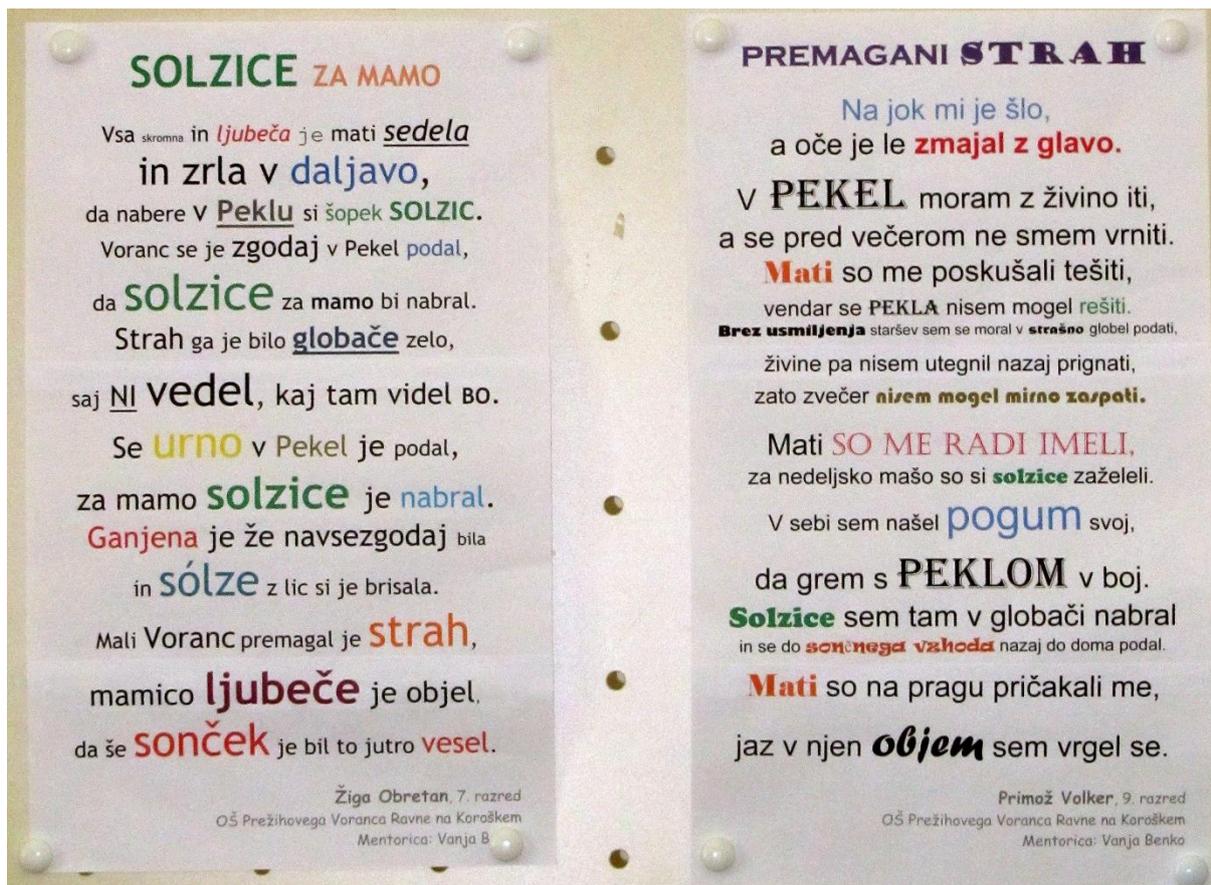
Želeli smo, da bi se predstavili še s pevsko točko, a ker ni bilo odziva, smo prešli k vprašanju. V tem delu so spet pridobili bejevci in na koncu smo jim predali ključ, vsem osmošolcem pa še nekaj skromnih dobitkov za srečelov, ki so ostali neprodani.

Zaželeli smo jim, da bi bilo naslednje leto vzorni devetošolci na vseh področjih.

Četrtek, 18. 6. – **PODELITEV** vidnejših priznanj ter zlatih Prežihovih bralnih značk osmošolcem/osmošolkam.

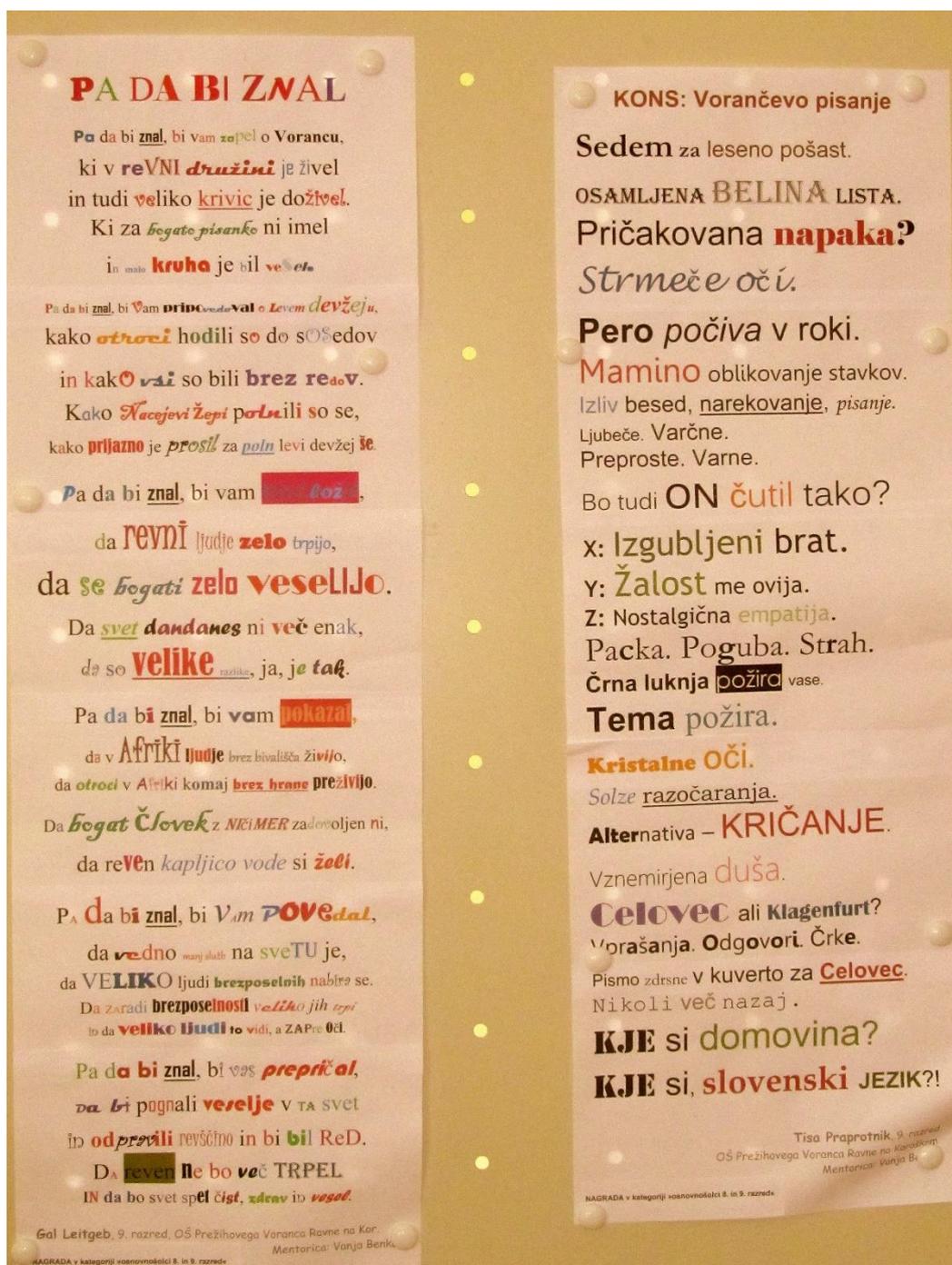
Pogovor s koroško pesnico in pisateljico Aleksandro Kocmut.

Utrinek otroške poezije naših učencev/učenk na temo Prežihovih črtic z razstave v KOK.

V četrtek popoldne se je sedmošolec Rok Ažnoh (levo) srečal s pisateljem Tonetom Partljičem (izžrebana nagrada Medgeneracijskega centra).

Obe letošnji nagrajeni pesmi (devetošolcev) Prežihove ustanove in Občine Ravne na Koroškem. Fotografirala: učiteljica Vanja Benko

Sreda, 24. 6. 2015 – ZADNJI DAN POUKA in
 radijska oddaja ob dnevu državnosti

Zbrala, uredila in oblikovala: Vanja BENKO, mentorica literarno-novinarskega
 krožka in ŠNO na OŠ Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem, junij 2015.